

עֲזְרֵי מַעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבָּד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 9 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים ל־ 29 אָנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ־ 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אָנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִיֵּעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יִגְדֵל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיִּגְמְרוּ 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִּיט לְעַלּוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אָנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעַלּוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לָנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהַעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיֵּעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגִדֵל כַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיוֹצֵאי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפֵּר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיד, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלף, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה' - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

וּבְשִׁשְׁבִּינָה שְׁנִקְרָאת זֹאת עִם
יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַאֲף גַם זֹאת
בְּהִיוֹתָם וְכוּ', מֵהֵם אוֹמְרִים
לָהּ? אָנָּה הִלֵּךְ דֹּדֶךָ הִיפָּה
בְּנִשְׁיָם, אָנָּה פָּנָה דֹדֶךָ וּנְבַקְשָׁנוּ
עִמָּךְ, בְּכִמָּה תַחְנוּנִים וּתְפִלוֹת,
בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, בְּשִׁבְתוֹת
וּבְיָמִים טוֹבִים, שְׁעֲלִיהֶם נֹאמַר
בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא
לְעֵלָם, אוֹת בְּרִית מִלָּה, אוֹת שֶׁל
שִׁבְת וְיָמִים טוֹבִים, וְאוֹת שֶׁל
תְּפִלִּין.

עֲלֶיהָ נֹאמַר עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד אֱלֹהֵי לְעֵת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה
מְצֵא טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִיהו"ה,
וַיַּעֲקֹב בְּרֹךְ אֶת בְּנָיו בְּזֹאת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת הִפִּיק רְצוֹנוֹ
מִיהו"ה כְּשֶׁנִּלְחַם עִם אוֹיְבָיו, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר אִם תַּחֲנֶנּה עָלַי מַחֲנֶה וְכוּ'
בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְהַנְּבִיא,
כְּשֶׁרָאָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, לֹא
רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלֵא בַעֲבוּר
זֹאת, וּגְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל לֹא תִבֵּא אֲלֵא
בְּזֹאת, זְהוּ שְׁפָתוֹב זֹאת אֲשִׁיב אֶל
לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וַיְהוּדָה לֹא
הִתְבָּרַךְ אֲלֵא בְּזֹאת, זְהוּ שְׁפָתוֹב
וְזֹאת לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא בְּרֹךְ אֶת
יִשְׂרָאֵל אֲלֵא בְּזֹאת, וְזֹאת הִבְרָכָה,
וּמִי שֶׁלֹּא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עָלְיוֹ
כְּתוּב אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת.

וְכִיּוֹן שֶׁהָאָדָם בְּהָ יִפִּיק רְצוֹנוֹ וּבְהָ
מְשִׁיג הַשֵּׁם, שְׁזֵהוּ סוּד עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד, עַל זֹאת וְדַאי,
לְשֵׁם יְהו"ה שֶׁהוּא עַל זֹאת, לְמָה
תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בַּעֲרִבִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּשִׁבְת
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בַּעֲשָׂרַת יָמֵי
תְּשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה? אֲלֵא מָה

זְכוֹר שְׁכִינְתָּא דְאַתְקְרִיאת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל,
כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ויקרא כו מד) וַאֲף גַם זֹאת
בְּהִיוֹתָם וְכוּ', מֵאִי אֵינּוֹן אֲמַרִּין לָהּ (שירוא) אָנָּה
הִלֵּךְ דֹּדֶךָ הִיפָּה בְּנִשְׁיָם, אָנָּה פָּנָה דֹדֶךָ
וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכִמָּה תַחְנוּנִים וּצְלוֹתִין,
בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, בְּשִׁבְתוֹת וּבִיוֹמִין טְבִין,
דְּעֲלִייהוּ אֲתָמַר (שמות לא יז) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת בְּרִית מִלָּה, אוֹת דְּשִׁבְת
וְיָמִין טְבִין, וְאוֹת דְּתְפִלִּין.

עֲלֶיהָ אֲתָמַר (תהלים לב ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד אֱלֹהֵי לְעֵת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה מְצֵא
טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִיהו"ה (משלי יח כב), וַיַּעֲקֹב בְּרִין
לְבָנוֹי בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט
כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת
הִפִּיק רְצוֹנוֹ מִיהו"ה כְּשֶׁנִּלְחַם עִם אוֹיְבָיו,
כְּמָה דְאַתְ אָמַר (תהלים כז ג) אִם תַּחֲנֶנּה עָלַי מַחֲנֶה
וְכוּ', בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְהַנְּבִיא כְּשֶׁרָאָה אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, לֹא רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלֵא
בַעֲבוּר זֹאת, וּפּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל לֹא יִיתִי אֲלֵא
בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איכה ג כא) זֹאת אֲשִׁיב
אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וַיְהוּדָה לֹא אֲתַבְּרִין
אֲלֵא בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דברים לג ז) וְזֹאת
לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא בְּרִין יֵת יִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְּזֹאת (שם א) וְזֹאת הִבְרָכָה, וּמִי שֶׁלֹּא שָׁת לְבוֹ
גַם לְזֹאת, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים צב ז) אִישׁ בַּעַר לֹא
יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת.

וְכִיּוֹן שֶׁהָאָדָם בְּהָ יִפִּיק רְצוֹנוֹ, וּבְהָ מְשִׁיג
הַשֵּׁם, שְׁזֵהוּ סוּד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד, עַל זֹאת וְדַאי, לְשֵׁם יְהו"ה שֶׁהוּא עַל
זֹאת, לְמָה תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בַּעֲרִבִית לְמַדָּה
יְדוּעָה, וְכֵן בְּשִׁבְת לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בַּעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן מָה שֶׁאָמַר עַל

שְׁאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הַיָּא עַל כָּל סְפִירָה (דף מ ע"ב) וּסְפִירָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר דְּוֹד (ר"ה א כט יא) לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאמַר בְּה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרִיךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק וּלְעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה, שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִים צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ. יְהוּ"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאמַר צְדִיק יְהוּ"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְעָלְיוֹ נֵאמַר לְאַבְרָהָם וַיַּחֲשִׁבֶנָּה לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ, נֵאמַר בָּהּ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרִין.

מִצַּד הַיָּא צְדָקָה, וּמִצַּד יְהוּ"ה כּוֹבֵעַ עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד ו נֵאמַר בָּהּ אֲרַכָּה מֵאַרְץ מִדְּבָר, מִצַּד ה' הַעֲלִינָה, וּרְחֻבָה מְנִי יָם.

וּבְשֶׁרֻצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְּמִיּוֹן כָּלֵם, שְׁנֵאמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְּמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעַלָּה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּכֶסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְּדוּשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שְׁיֵשׁ מְלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קהלת ה ו) כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר

זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הַיָּא עַל כָּל סְפִירָה (דף מ ע"ב) וּסְפִירָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר דְּוֹד (ר"ה א כט יא) לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאמַר בְּה (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק, וּלְעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ, יְהוּ"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאמַר (תהלים קמה יז) צְדִיק יְהוּ"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי (משלי יד לד), וְעָלְיוֹ נֵאמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו ו) וַיַּחֲשִׁבֶנָּה לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ נֵאמַר בָּהּ (ישעיה נט יז) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרִין. מִצַּד הַיָּא צְדָקָה, וּמִצַּד יְהוּ"ה כּוֹבֵעַ עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד ו נֵאמַר בָּהּ (איוב יא ט) אֲרוּפָה מֵאַרְץ מִדְּבָר, מִצַּד הַיָּא עֲלִיּוֹנָה וּרְחֻבָה מְנִי יָם. וּבְשֶׁרֻצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְּמִיּוֹן כָּלֵם, שְׁנֵאמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְּמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעַלָּה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּכֶסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְּדוּשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קהלת ה ו) כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר

וּגְבוּהֵימ עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ
שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזִהוּ
וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וּלְכָל אֶחָד
נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל
כַּחוֹ.

(קהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שְׁמֵר
וּגְבוּהֵימ עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב
וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט)
וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזִהוּ וּבִיד
הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וּלְכָל
אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ, שֶׁהִיא
נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל כַּחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם
הוּא וְשִׁמוֹ לְבַד בְּפִתְרֵר, כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם
בְּמִדַּת רֵאשִׁית יֵרֵד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר
מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר
וְאִינוֹ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד
אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קֹדֵם
שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הוּא וְשִׁמוֹ לְבַד
בְּפִתְרֵר, כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, בְּמִדַּת
רֵאשִׁית יֵרֵד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר
מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה,
כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוֹ חֶסֶר מִן
הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין
סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שֶׁמִּפִּיר אוֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שֶׁמִּפִּיר אוֹתוֹ
בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא
כְּלוּלָה מֵהָעֲלִיוֹנִים, וְאִיהִי יְחִיד וְקָשֶׁר כָּלָם,
וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִתּוֹנִים, וְעַל זֶה אָמַר
הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם
בְּזֹאת, הִיא אֶתְקַרִּיאַת נְבוּאָה מִסְטָרָא
דְּנְבִיאִיא, חֲכָמָה מִסְטָרָא דְּחִפְמִיא, דְּכָל
סְפִירָן אֶתְקַרִּיאוּ חֲכָמִים.

וְכִי שֶׁמִּפִּיר אוֹתוֹ בְּזֹאת כְּמוֹ
שֶׁמִּפִּיר אוֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים
וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה
מֵהָעֲלִיוֹנִים, וְהִיא יְחִיד וְקָשֶׁר
כָּלָם, וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִתּוֹנִים,
וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל
יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת,
הִיא נְקַרֵּאת נְבוּאָה מִצַּד
הַנְּבִיאִים, חֲכָמָה מִצַּד הַחֲכָמִים,
שְׁכַל הַסְּפִירוֹת נְקַרֵּאוּ חֲכָמִים.

זכ"ח אֲתוּוֹן אֵינוֹן לְכָל עוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית,
וְכִלְהוֹן אֵינוֹן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל מְלָה
דִּיתְעֵבִיד בִּידִין, דְּעוֹבְדָא דְּכ"ח פְּרָקִין אֵינוֹן
בְּעֵשֶׁר אֲצַבְעָאן, וְדָא אִיהוּ רְזָא מֵהַפֶּתַח אֶל
הַפּוֹעַל, וְכֹלָא בְּחֲכָמָה, וְרְזָא דְּמְלָה (תהלים קד
כד) כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית.

וְעֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת הֵן לְכָל
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, וְכֵלְזֵן הֵן בֵּין
לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל דְּבַר שִׁיעֲשֵׂה
בְּיָדִים, שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל עֲשָׂרִים
וְשִׁמוֹנָה הַפְּרָקִים הֵם בְּעֵשֶׁר
אֲצַבְעוֹת, וְזִהוּ הַסּוּד, מֵהַפֶּתַח אֶל
הַפּוֹעַל, וְהַכֵּל בְּחֲכָמָה, וְסוּד הַדְּבַר
- כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית.

אִית חֲכָמָה מִסְטָרָא דְּאֲתוּוֹן, וְאִית חֲכָמָה
מִסְטָרָא דְּנִקּוּדִין, דְּאֲתוּוֹן אֵינוֹן בַּת קוּל,
וּבַהוֹן רְזָא דְּדְבוּרָא לְדְרִשָּׁא וְלְכָל מְלָה דְּתַלְמִיא
בְּדְרִשָּׁא, תְּגִין אֵינוֹן לְמַחְשָׁבָה, וְאֵינוֹן בְּרִזָּא
דְּהֵאִי קָרָא (שמות לא ד) וְלַחֲשׁוֹב מַחְשָׁבוֹת וְכו',
וְכִלְהוֹן תַּלְמִיין בְּשִׁכְיִנְתָּא תַתָּא, וְאִיהִי כְּלָלָא
דְּכִלְהוּ.

יֵשׁ חֲכָמָה מִצַּד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וְיֵשׁ
חֲכָמָה מִצַּד שֶׁל הַנְּקֻדוֹת,
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן בַּת קוּל, וּבַהֵן סוּד
הַדְּבוּר לְדְרִשָּׁה וְלְכָל דְּבַר שֶׁתְּלוּי
בְּדְרִשָּׁה. הַתְּגִימ הֵם לְמַחְשָׁבָה,
וְהֵם בְּסוּד הַפְּתוּב הַזֶּה וְלַחֲשׁוֹב
מַחְשָׁבֹת וְכו', וְכָלָם תַּלְמִיִּים
בְּשִׁכְיִנְה הַתְּחִתּוֹנָה, וְהִיא הַפְּלֵל
שֶׁל כָּלָם.

וּבְרִזָּא דָא תִשְׁפַח טַעֲמִין וְנִקּוּדִין וְאֲתוּוֹן,

וּבְסוּד זֶה תִמְצָא אֶת הַטַּעֲמִים
וְנִקּוּדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכֵן בְּכָל אוֹת

וְהָכִי בְּכָל אֶת וְאֶת, וְרָזָא דְמַלְהָ תְּלַת תַּגִּין
 לְעִילָא כְּמוֹ זַיִינִין דְּסַפֵּר תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין
 (ס"א רמזיון) כְּתָרִין וּנְקוּדִין וְאֶתּוּן, וְהָכִי בְּכָל
 אֶת וְאֶת, שׁ שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת הַקָּטָן
 מְלָכוֹת, ב' תְּרִין דְּרוּעִין גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת'
 תְּפָאֲרַת, בִּיהַ שְׁקִיל שְׁבַת לְכָל אֹרִייתָא, תְּלַת
 כְּתָרִין דְּשׁ תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְכֻלְהוּ פְּלִילָן
 בְּתִיבְתָא. דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וְעֲלָהּ אֲתָמַר
 תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְאוֹת, וְסוּד הַדְּבָר שְׁלֶשֶׁה
 תַּגִּים לְמַעְלָה כְּמוֹ זַיִינִים שֶׁל סֵפֶר
 תּוֹרָה, בְּהַ רְשׁוּמִים (רמזיים) כְּתָרִים
 וּנְקוּדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכַךְ בְּכָל אוֹת
 וְאוֹת. שׁ שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת
 הַקָּטָן מְלָכוֹת, ב' שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
 גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת' תְּפָאֲרַת. בּו
 שְׁקוּלָה שְׁבַת לְכָל הַתּוֹרָה, שְׁלֶשֶׁה
 כְּתָרִים שֶׁל שׁ, שְׁלֶשׁ סְפִירוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת, וְכֻלָּם פְּלוּלִים בְּתִשְׁבֻּבָה,
 שְׁהִיא שְׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְעֲלֶיהָ
 נֶאֱמַר תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְהָא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא אֲתַקְרִי תְּפִלַּת כָּל
 פֶּה, אֲלָא (כָּל) אִיהוּ בִּין י"ה מִן בִּינָה,
 וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצָע בְּתַלַּת
 אֶתּוּן דְּאִינוּן י"ו, דְּאֲתַפְּלִילָן בְּבִינָה, וְאִיהוּ
 מְמוּצָע כְּגוֹפָא בֵּין תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהוּ (דף מא
 ע"א) אוֹת בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ פְּלִיל כָּא"ת, דְּאִיהִי
 שְׁכִינְתָא תְּתָאָה פְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', וְאִיהוּ
 פְּלִיל תְּלַת בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא קְדָמָאִין, וְתַלַּת
 בְּתַרְאִין, וְאִיהוּ פְּלִיל תְּרִין ו'ו' דְּאֲתָמַר
 בְּהוּן (שמות כח ז) עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, דְּאִינוּן
 (נ"א וְאִינוּן) י"ב בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא דְּאֲתַקְרִיאֻ
 אֲמַצְעִיּוֹת, וְכֻלְהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְּאֲתַפְּלִילָן בִּיהַ
 דְּאִינוּן תְּלַת ווִי"ן, (נ"א דְּאֲתָמַר בְּהוּן יו"ד ה"א ו"ו
 ה"א), דְּאִיהוּ דּוּ פְּרָצוּפִין, וְדָא אִיהוּ שְׁעוּר
 קוּמָה, דְּאֲתָמַר בִּיהַ (שם כו טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי
 הַקָּרֶשׁ, בְּמֵאֵי סִלְקַת לְעֶשֶׂר בָּאֵת י'.

וְהַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הַזֶּה נִקְרָא
 תְּפִלַּת כָּל פֶּה, אֲלָא (כָּל) הוּא בִּין
 י"ה מִן בִּינָה, וְהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, הוּא מְמוּצָע בְּשֶׁלֶשׁ
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן י"ו, שְׁנִכְלָלוֹת
 בְּבִינָה, וְהִיא מְמוּצָע כְּמוֹ גּוֹף בֵּין
 שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וְהוּא אוֹת בְּצַדִּיק,
 שְׁהוּא כְּלוּל בְּא"ת, שְׁהִיא שְׁכִינָה
 תְּחַתּוֹנָה הַפְּלוּלָה מֵא' עַד ת',
 וְהוּא כּוֹלֵל שְׁלֶשׁ בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה
 הַרְאֵשׁוֹנוֹת וְשֶׁלֶשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְהוּא
 כּוֹלֵל שְׁנֵי ו' ו', שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן עַל
 שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, שֶׁהֵן (יהו)
 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה
 שְׁנִקְרְאוּ אֲמַצְעִיּוֹת, וְכָל שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שְׁנִכְלָלוּ בְּהַ, שֶׁהֵן
 שְׁלֶשׁ ווִי"ם, שְׁהוּא דּוּ פְּרָצוּפִים,
 וְהוּ שְׁעוּר קוּמָה, שְׁנֶאֱמַר בּו
 עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, בְּמָה
 עוֹלוֹת לְעֶשֶׂר? בָּאוֹת י'.

קָם סְבָא חַד פְּתַח וְאָמַר, וְדָאִי ה' אֵית בְּהַ
 תְּלַת ווִי"ן, דְּאִינוּן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגוּוֹנָא
 דָּא , דְּאֲתָמַר בְּהוּן (משלי יו) וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ
 צַדִּיק, מֵאִי רֵאשׁ צַדִּיק דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא,
 דְּבִיהַ שְׁרִיין ח"י בְּרַכָּאן דְּה' עֲלָאָה, וּמִנְיָה
 אֲתַמְּשִׁיכוּ לְה' זְעִירָא עַל יְדָא דְּצַדִּיק, וּבְגִין
 דָּא גּוֹף וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חַד.

קָם זְקַן אַחַד, פְּתַח וְאָמַר: וְדָאִי
 שְׁבַה' יֵשׁ לָהּ שְׁלֶשׁ ווִי"ם, שֶׁהֵן שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, כְּמוֹ זֶה: , שְׁנֶאֱמַר בְּהוּן
 וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק. מַה זֶה רֵאשׁ צַדִּיק?
 זֶה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁבוּ שׁוֹרוֹת שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל ה' הַעֲלִיּוֹנָה,
 וּמִמֶּנּוּ נִמְשָׁכּוּ לְה' הַתְּחַתּוֹנָה עַל
 יְדֵי הַצַּדִּיק, וּמִשּׁוּם זֶה גּוֹף וּבְרִית
 נֶחֱשָׁבִים לְאַחַד.
 ו' שְׁהוּא בְּאֲמַצְעַ ה"ה, הוּא שְׁעוּר

ו' דְּאִיהוּ בְּמַצְיַעוֹת ה"ה, אִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה, וְאִיהוּ אַמָּה, וְסִלְיָק (נ"א

קוּמָה, וְהוּא אַמָּה, וְעוֹלָה (שְׁעוּלָה) בָּאוּת י' לְעֶשֶׂר אַמוֹת, שְׁנַאמַר בּו עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבַּּת הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֻצֵי הָאֵמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה ו' י', שֶׁהוּא כְּסוּד שֶׁל ז', שְׁכַל הַתְּגִימִים נִקְרָאִים בּו.

שְׁתֵּי כְתַפְת חִבְרַת, זֶה כְתַף עֲלִיּוֹנָה וְכְתַף תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן יָמִין וְשְׂמָאל, וְהֵן ה"ה. אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו, הֵם ו' ו', וּבְהֵם נַעֲשִׂים ה' ה' בְּחִבּוּר, וּמִשּׁוּם זֶה אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבּוּר.

בְּכָל מְקוֹם אַמָּה הִיא ו', וּמִשּׁוּם זֶה הִיא בַת שְׁשֵׁה טַפָּחִים, וְחֻצֵי הָאֵמָה זֶה י', שְׁשֵׁתֵי יוֹדִי"ן הֵן שְׁעוֹר שֶׁל אַמָּה, וְהָאוֹת י' הַשְּׁעוֹר שְׁלֹשֶׁה טַפָּחִים, וְזֶה ג', וְעֶשֶׂר אַמוֹת זֶהוּ שְׁעוֹר שֶׁל גּוֹף אָדָם, כְּנֶגֶד עֶשְׂרֵה דְבָרִים שְׁנַאמְרוּ בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא נִשְׁאַר בְּזִמְן הַזֶּה אֱלָא אַרְבַּעַה (שְׁנַחֲעֵלְתָהּ וּנְשַׁאֲרָה ד' מִדּוּוּ פְרָצוּפִים, וְשְׁעוֹר שֶׁל הַכֵּל ו', בָּאוּת י' עוֹלָה לְעֶשֶׂר), כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ.

וּכְבָּם רְמוּזִים בְּגוֹף כְּמוֹ זֶה: בְּזוֹרַע יָמִין שְׁתֵּי אַמוֹת מִפְּרָק לְפָרָק, וְכֵן בְּזוֹרַע שְׂמָאל שְׁתֵּים, הָרִי אַרְבַּע, וְכֵן בְּשְׁתֵּי שׁוֹקִים אַרְבַּע, הָרִי שְׂמוֹנֶה, וּבְגוֹף שְׁתֵּים, הָרִי עֶשֶׂר, זֶהוּ עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבַּת הַקָּרֶשׁ, הַקָּשׁ"ר הוּא בְּהַפּוּף הָאוֹתִיּוֹת, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר.

וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת, הֵם חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יָמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי, חֲמֵשׁ הָאֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל, וְאוֹתָן חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת, כְּלַן מִדָּה לְבְּרִיחִים, וְהֵן - מִי מִדְּ בִשְׁעָלוּ מִים וְגוֹמֵר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ, וְהֵם אָ אָ אָ אָ אָ חֲמֵשׁ נִקְדוּת אֵלּוּ, שֶׁהֵן קַמ"ץ צַר"י

דְּסֻלִּיק) בָּאֵת י' לְעֶשֶׂר אַמוֹת, דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (שְׁמוֹת כו טו) עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבַּת הַקָּרֶשׁ, וְאַמָּה וְחֻצֵי הָאֵמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא ו' י', דְּאִיהוּ בְּרֹזָא דְז', דְּכָל תְּגִין בֵּיהַ אֶתְקַרִּיאוּ.

שְׁתֵּי כְתַפְת (שֵׁם כַּח ז') חִבְרַת דָּא כְתַף עֲלִיָּא וְכְתַף תַּתְּאָה, דְּאִינוּן יָמִינָא וְשְׂמָאלָא, וְאִינוּן ה"ה, אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו אִינוּן ו' ו', וּבְהוּן אֶתְעֵבִיד ה' ה' בְּחִבּוּרָא, וּבְגִין דָּא אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבּוּר (שֵׁם).

בְּכָל אֶתְר אַמָּה אִיהִי ו', וּבְגִין דָּא אִיהִי בַת שְׁשֵׁה טַפָּחִים, וְחֻצֵי הָאֵמָה דָּא י', דְּתַרִּין יוֹדִי"ן אִינוּן שְׁעוֹרָא דְאַמָּה, וְאֵת י' שְׁעוֹרָא דִּילָהּ תְּלַת טַפָּחִים, וְדָא ג', וְעֶשֶׂר אַמוֹת דָּא אִיהוּ שְׁעוֹרָא דְגּוּפָא דְכַר נֶשׁ, לְקַבֵּל עֶשְׂרֵה דְבָרִים דְּאֶתְמַר בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא אֶשְׁתַּאֲר בְּזִמְנָא דָּא אֱלָא אַרְבַּע (ס"א דְּאֶסְתַּלַּק ו' וְאֶשְׁתַּאֲר ד' מִן דּוּ פְרָצוּפִין, וְשְׁעוֹרָא דְכֵּלָא ו', בָּאֵת י' סֻלִּיק לְעֶשֶׂר), כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וּבְרַחֵו רְמִיזֵי בְּגוּפָא פְּגוּוּנָא דָּא, בְּדְרוּעָא יָמִינָא תַרִּין אַמִּין מִן פְּרָקָא לְפְרָקָא, וְכֵן בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא תַרִּין, הָא אַרְבַּע, וְכֵן בְּתַרִּין שׁוֹקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפָא תַרִּין הָא עֶשֶׂר, דָּא אִיהוּ עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבַּת הַקָּרֶשׁ, הַקָּשׁ"ר אִיהוּ בְּהַפּוּף אֶתְוּוּן, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר. וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת (שֵׁם כו כז), אִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן

דִּיד יָמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא, וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן כְּלָהוּ מִדָּה לְבְּרִיחִים, וְאִינוּן מִי מִדְּ בִשְׁעָלוּ מִים וְגוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ יב). וְהָא אוּקְמוּהוּ, וְאִינוּן אָ אָ אָ אָ חֲמֵשׁ

נִקְדוּתֵין אֵלִין, דְּאִינוּן קַמ"ץ צַר"י חֲל"ם חִיר"ק שַׁר"ק, אִינוּן בְּרֹזָא

חל"ם חיר"ק שור"ק, הן בסוד של אלהי"ם, שכך עולה בחשבון, וסוד של אלהי"ם מלא י"ה, וזהו י"ה^(ד) בינה ודאי.

וכך בסוד ה' אלפי"ן כלולים בה' התחתונה, והאותיות הללו הן שלש, נשמה רוח ונפש. ה' זעירה הגוף, בית קבול של פלם, הפתילה (פתיל ה') שנאחזים בה שלשת צבעי הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. זית מזיתים זה צדיק, שנאמר בו שמן זית זך, פתית, שכותש פתישה באותן האותות (זיתים), שהן איברי הגוף, וזו ברית מילה, אל השכינה שנקראת גד.

וסוד הדבר - והמן פזרע גד הוא, באותה יו"ד נעשית גיד, ולמה נקראת גד? משום שהיא כלולה משיבוע ספירות שעולות לחשבון גד, ולמה נקראת מן? משום שהכל לא ידעו מה הוא, שהוריד להם הקדוש ברוך הוא מן שהוא פזרע גד לכן ועינו פעין הבדלח, שהוא לכן מצד הימין, וטעמו כצפיחית בדבש מצד השמאל. מה הוא, כלול מעשר אותיות, שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזה המן של התורה, ועולה לחשבון מ"ה, ולא ידעו מ"ה הוא.

וערב רב בקשו בשר, ונתן להם, ומה פתוב? הבשר עודנו בין שניהם טרם הפרת ואף יהו"ה כו', והבשר הזה הרי פשוהו בעלי המשנה, בבשר היורד מן השמים זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו, אין דבר טמא (ט) יורד מן השמים.

וסוד הבשר הזה מה הוא? אלא כמו שנאמר בשגם הוא בשר, והסוד הזה נמסר לחכמי לב, וזה הבשר בהפוך שב"ר, ועליו

דאלהי"ם, דהכי סליק בחשבון, ורזא דאלהי"ם מלא י"ה, ודא איהו (נ"א י"ה^ו) בינה ודאי.

והכי ברזא ה' אלפי"ן כלילין בה' תתאה, ואלין אתוון אינון תלת נשמה רוח ונפש, ה' זעירא גופא בית קבול דכלהו, פתילה (ס"א פתיל ה') דאתאחדן ביה תלת גווינין דשרגא, דאיהו נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז). זית מזיתים דא צדיק, דאתמר ביה שמן זית זך, פתית דכתיש פתישא באינון אתין (ס"א זיתין) דאינון אברי גופא, ודא ברית מילה, לגבי שכינתא דאתקריאת גד.

ורזא דמלה והמן פזרע גד הוא (במדבר יא ט) בההוא יו"ד אתעבידת גיד, ואמאי אתקריאת גד, בגין דאיהי פלילא מז' ספיראן דסלקין לחושבון גד, ואמאי אתקריאת מן, בגין דכלא לא ידעו מה הוא, דנחית לון קודשא בריה הוא מן דאיהו פזרע גד חוור, ועינו פעין הבדלח (סס). דאיהו חוור מסטרא דימינא, וטעמו כצפיחית בדבש (שמות טז לא) מסטרא דשמאלא, מה הוא, כליל מעשר אתוון דאינון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא מנא דאורייתא, וסליק לחשבון מ"ה, ולא ידעו מ"ה הוא.

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה פתיב (במדבר יא לג) הבשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף יהו"ה כו', והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בבשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו ערב רב, ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א ט) יורד מן השמים.

ורזא דהאי בשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, ורזא

דא לחכמי לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר (סס)

נְאָמַר שְׁכַר רַעבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ
- בְּשׁוֹר קָדֵשׁ, שְׁנֹאמַר בּוֹ מִבְּשָׂרֵי
אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים
בְּבִשְׂרֵי הַזֶּה אֹת בְּרִית, מִתְּהַפֵּךְ
לָהֶם לְשִׁבְרֵי.

וְכֹא וְרָאָה, כָּל שֵׁם שֶׁהוּא מְשַׁתִּי
אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר
עוֹלָמִים, תְּלוּי מַחְכְּמָה, וּמְשַׁלֵּשׁ
אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִבִּינָה, וּמֵאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִשְׁכִּינָה
הַתְּחַתּוֹנָה, וּמִחֻמֵּשׁ תְּלוּיִים
בְּחֻמֵּשׁ סְפִירוֹת, וּמִשֵּׁשׁ תְּלוּיִים
מִצְדִּיק, וּמִשִּׁבְעַת וְתִשְׁעָה בּוֹ, מִן
עֶשֶׂר בְּשִׁכְנֵי הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁהִיא
עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֹה
מְעֻשְׂרִים, וּמְשׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה
מְעֻשֵׁר, נֹאמַר בָּהּ אֵין שׁוֹרָה פְּחוֹת
מְעֻשָׁה.

זְרַק"א, הַתַּג הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט
שְׁלָה ו', וְהָרִי פְּרֻשׁוֹהוּ כּוֹרְכִים
אֶת שְׁמַע עִם וְאַהֲבַתְּ אֶת, וְלֹא הָיוּ
מִפְּסִיקִים, מְשׁוּם שֶׁהָאוֹת י' הִיא
אֲבָן מְרַגְלִית קְדוּשָׁה יְקָרָה, הַקְּלַע
הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָה מִחֻמֵּשׁ
תְּקוּנִים, שֶׁהֵם אַחַה"ע בּוֹמ"ף
וְגוֹמֵר, וְזוֹ ה' זְעִירָה, חֻמֵּשׁ אֲבָנִים
שֶׁל הַקְּלַע זוֹ ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה, נַעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.

הַבְּרִיכָה שֶׁל כָּלֵם ו', שֶׁהוּא כּוֹלֵל
אֶת שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, שֶׁהֵן שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה
אַחַד, וּבְאוֹתָהּ פְּרִיכָה צְרִיף
לְסוּבָב אֶת הַקְּלַע וְלִהְיָרִיף בּוֹ,
הָאֲבָן הַזֶּה כְּלוּלָה מִחֻמֵּשׁ (ב"א
מְעֻשָׁר), עַד שְׁמַעֲלָה אוֹתָהּ עַד אֵין
סוּף, וְסוּד הַדְּבָר - לְמַעַן יֵאָרֶיף
יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

כִּשְׁהָאֲבָן הַזֶּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין
בְּעַמְלָק, אוֹ בְּצַדִּיקִים אַחֲרִים, וְכֵן
בְּרֻשְׁעִים, נוֹטְלֵת מִגְּבוּרָה,
וְנִכְלָלִים בָּהּ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְכָלֵם

מִב יט) שְׁכַר רַעבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשׁוֹר קָדֵשׁ,
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (אֵיבב יט כו) וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים,
וְאִם לֹא נְטָרִין בְּהָאֵי בְּשׂוֹר אוֹת בְּרִית,
אֶתְהַפֵּךְ לוֹן בְּשִׁבְרֵי.

(ס"א מִצְאָתִי) וְתָא חֲזִי כָּל שְׁמָא דְאֵיהִי מִן תְּרִין
אַתּוּן פְּגוּן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר
עוֹלָמִים (יִשְׁעִיָּה כו ד) תְּלִיא מִן חֲכְמָה, וּמִן תְּלֵת
אַתּוּן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן אַרְבַּע תְּלִין מִן
שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, וּמִן חֲמֵשׁ תְּלִיין בְּחֻמֵּשׁ
סְפִירוֹן, וּמִן שִׁית תְּלִיין מִן צְדִיק, וּמִן שִׁבְעַת
וְתִשְׁעָה בֵּיהּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, דְּאֵיהִי
עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֹה מְעֻשְׂרִין, וְכֵגִין
דְּאֵיהִי כְּלִילָא מְעֻשֵׁר, אֶתְמַר בָּהּ אֵין שְׁכִינָה
שׁוֹרָה בְּפְחוֹת מְעֻשָׁה (כֹּאן חֲסַד).

זְרַק"א הָאֵי תְּגָא אֵיהִי י', וְחוּטָא דִּילָהּ ו',
וְהָא אוּקְמוּהוּ כּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם
וְאַהֲבַתְּ אֶת וְלֹא הָיוּ מִפְּסִיקִין, בְּגִין דְּאֶת י'
אֵיהִי אֲבָנָא מְרַגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא
אֵיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֻמֵּשׁ תְּקוּנִין דְּאֵינוּן
אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְדָא ה' זְעִירָא, חֻמֵּשׁ
אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָּא ה' עֲלָאָה, דְּאֵינוּן שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֶתְעַבְּדוּ ה'
אֲבָנִין אַחַד.

כְּרִיכוּ דְכוּלָּהוּ ו' דְּאֵיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, דְּאֵינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד (דְּבָרִים ו ד), וּבְהֵהוּא פְּרִיכוּ
צְרִיף לְסַחְרָא קִירְטָא וְלֹאֲרַכָּא בָּהּ, הָאֵי אֲבָנָא
כְּלִילָא מִחֻמֵּשׁ, (נ"א מְעֻשָׁר), עַד דְּסִלִּיק לָהּ עַד
אֵין סוּף, וְרוּזָא דְמִלָּה לְמַעַן יֵאָרֶיף יָמִים עַל
מַמְלַכְתּוֹ (שֵׁם יז כ).

כִּד הָאֵי אֲבָנָא בְּעָאֵת לְמַעַבְדֵי דֵינָא בְּעַמְלָק,
אוֹ בְּסְטָרִין אַחֲרֵנִין, וְכֵן בְּחִיבִין, נְטָלָא
מִגְּבוּרָה, וְאֶתְכְּלִילֵן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאֶתְקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלוּלָה גְּבוּרָת, וְכִד

מִגְּבוּרָה, וְאֶתְכְּלִילֵן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאֶתְקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלוּלָה גְּבוּרָת, וְכִד

נקראים בה גבורות, וכשרוצה לעשות חן וחסד בעולם, נוטלת מחסד, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות חסדים, וכשרוצה לרחם על העולם, נוטלת מן העמוד האמצעי, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות רחמים.

והרי' הזו היא בכל צד, גם כן במה נודעת כשנוטלת מן האבות? אלא בנקדה. כשהיא מנקדת מצד של הקמ"ץ היא נוטלת מחסד, וכשהיא מנקדת מצד של שב"א היא נוטלת (יונקת) מגבורה, וכשמנקדת מחל"ם היא מצד של העמוד האמצעי. שלש הנקודות הללו הן מים ואש ורוח.

ויאמר אי הבל אחיד, בא וראה, שתי אותיות אלו שהסתלקו ממנו, שבהן חטא, גרמו לו מיתה. א' אמוץ מפלא ומכסה, י' מחשבה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה מחשבות הן; השכינה התחתונה נקראת מחשבה, חכמה העליונה נקראת מחשבה, ולמעלה למעלה מחשבה, ולמעלה מכלם מחשבה, שאין למעלה ממנה, והיא נסתרת של כל הנסתרים, עליונה של כל העליונים, אם תאמר שעולה מחשבתו של אדם לשם? לא, שהרי נאמר בו ואירא פי עירום אנכי ואחבא, שהרי עירום מראה שהתפשט מלבושו, ומשום זה נאמר באבא ואחבא, ובבן - ויסתר משה.

אמר לו: בני, בכל הוא חטא, במחשבה שהיא לבוש למחשבה הנסתרת, ובמחשבה הנסתרת, וזו היתה המיתה שלו, שהסתלקה המחשבה הנסתרת של כל הנסתרים ממנו, שהוא ח"י החי"ם, שבמקום שהוא שם אין שם מיתה, וחטא במחשבה הנסתרת ונשאר עירום ממנה.

בעאת למעבד חנא וחסדא בעלמא, נטלא מחסד, וכלהו ספירן אתפלילן בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא מעמודא דאמצעייתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם כן במאי אשתמודעת פד נטלא מאבהן, אלא בנקודה, פד איהי נקידא מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסד, וכד איהי נקידא מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה, וכד נקידא מחל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא ורוחא (כאן חסר והוא בתקוני"ח דף כ"ד ע"ג).

ויאמר אי הבל אחיד (בראשית ד ט), תא חזי תרין אתוון אלין דאסתלקו מניה, דבהון חב, גרמו ליה מיתה, א' אמוץ מופלא ומכוסה, י' מחשבה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבין אינון, שכינתא תתאה אתקרי מחשבה, חכמה עלאה אתקרי מחשבה, ולעילא לעילא מחשבה, ולעילא מכלהו מחשבה, דלית לעילא מנה, והיא סתימא דכל סתימין, עלאה דכל עלאין, אי תימא דסליק מחשבתיה דאדם תמן, לא, דהא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, דהאי ערום אחזי דאתפשט מלבושיה, ובגין דא אתמר באבא ואחבא, ובברא ויסתר משה (שמות ג ו).

אמר ליה ברי בכלא חאב, במחשבה דאיהי לבושא למחשבה סתימא, ובמחשבה סתימא, ודא הוה מיתה דיליה, דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מניה, דאיהו ח"י החי"ם, דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן, וחאב במחשבה סתימא ואשתאר (ד תב 10)

מִפֶּלּ מַה שְׁלַמְעֵלָה מִן הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, הוּא
חֲטָא, וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא
שְׁעֻמְדָה עִמּוֹ תְּשׁוּבָה וְגִלְתָּה עִמּוֹ,
הִיָּה נֶאֱכָד מִפֶּלּ וְכֹל, וּמִשׁוּם זֶה
אִם עֲוֹנוֹת תְּשַׁמֵּר יֵה אֲדֻנִי מִי
יַעֲמֵד, מִי יַעֲמֵד וְדָאִי, וּמִשׁוּם זֶה
וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, אוֹתָהּ
שְׁנֵאמַר בְּהַ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,
אֶת לְרִבּוֹת שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה עִמָּה.
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה עֲמֵדָה עִם אָדָם,
וְהָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה עִם הַבֵּל,
שְׁחֻטָא שֶׁל אָדָם הִיָּה גְדוּל מִשְׁל
הַבֵּל, וּמִשׁוּם זֶה, בְּנִי, אִי מִן
אֵהִיָּה, הוּא אִי שְׁחֻטָא בּוֹ הַבֵּל
אֲחִידָ, וְהִסְתַּלְקוּ, וּנְשַׁאֲרֵי (מִן וְנִסְתַּלַּק
וְנִשְׁאָרָה) הִיָּה, וּמִשׁוּם זֶה אִי הַבֵּל
אֲחִידָ, וְהוּא אִי מִן אֲדֻנִי,
וּנְשַׁאֲרֵי דִין מִן אֲדֻנִי, הַחֻטָא
שְׁגָרָם אָדָם שְׁהִסְתַּלַּק יִיו מִן
יְהוָה, וּנְשַׁאֲרֵי הִיָּה.

אָמַר לוֹ: אָבָא, וְהָרִי יִיו הִיָּה לוֹ
לְהִיֹּת וִי? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְדָאִי
זֶה הַסּוּד שְׁחֻטָא בְּמַחְשְׁבָה
הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִסְתַּלַּק יִ מִן א'
וּנְשַׁאֲרָה וִי, מִשׁוּם שְׁהִסְתַּלַּק
מִשָּׁם עֵלֶת הָעֵלוֹת, שְׁהוּא
מַחְשְׁבָה סְתוּמָה בְּאוֹת יִ מִן א',
שְׁאִיִן יְחוּד (מַחְשְׁבָה) חוּץ מִמֶּנּוּ,
וְכַאֵן סוּד שְׁלֵא תִּגְלָה עַד עַכְשָׁו,
וְזִהוּ כִי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ,
שֵׁם יִ שְׁאִיִן לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ כֹּלֵל,
אֶלָּא אוֹתוֹ שְׁבִרָא הַפֶּל, וְאִיִן מִי
שְׁבִרָא אוֹתוֹ, שִׁישׁ בּוּרָא שְׁנִבְרָא,
כְּמוֹ מִים שְׁהוּא בּוּרָא אֶת
הָעֲשָׁבִים וּמַגְדֵּל אוֹתָם וְהוּא
נִבְרָא, אֲבָל זֶה בְּרָא וְלֹא נִבְרָא,
הוּא שְׁאִיִן אֶלּוּהִי לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ.
אָמַר לוֹ: אָבָא, מַה זֶה אוֹרִי
הוֹי? אָמַר לוֹ: בְּנִי, זִהוּ
כְּשֶׁהִסְתַּלַּק א מִן אֵהִיָּה, עִם יִיו
מִן יְהוָה נַעֲשֶׂה אוֹרִי. אָמַר לוֹ:

עֲרוּם מִיָּנָה, מִפֶּלּ מַה דְּלַעֲיִלָא מִן אִימָא
עֲלָאָה דְאִיהִי תְּשׁוּבָה חָאב, וְאִסְתַּלְקוּ מִיָּנָה,
וְאִי לֹאוּ דְקָמַת עִמָּיה תְּשׁוּבָה וְגִלְתָּה עִמָּיה, הוּוּ
אֲתַאֲבִיד מִפֶּלּ וְכֹל, וּבְגִיִן דָּא (תַּהֲלִים קל ג) אִם
עֲוֹנוֹת תְּשַׁמֵּר יִיָּה אֲדֻנִי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד
וְדָאִי, וּבְגִיִן דָּא וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם (יִשְׁעִיָּהוּ
ג א), הִיָּה דְאֶתְמַר בְּהַ (דְּבָרִים כב ז) שְׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם, אֶת לְאִסְגָּאָה שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה עִמָּה.
אִימָא עֲלָאָה קָמַת בְּאָדָם, וְאִימָא תַּתָּאָה
בְּהַבֵּל, דְּחֻבָא דְאָדָם רַב הוּוּ מִדְּהַבֵּל,
וּבְגִיִן דָּא בְּרִי אִי מִן אֵהִיָּה, אִיהוּ אִי דְחַב
בִּיהַ הַבֵּל, וְאִסְתַּלְקוּ וְאֶשְׁתַּאֲרֵת (נ"א מִן וְאִסְתַּלַּק
וְאֶשְׁתַּאֲרוּ), הִיָּה, וּבְגִיִן דָּא אִי הַבֵּל אֲחִידָ,
וְאִיהוּ אִי מִן אֲדֻנִי, וְאֶשְׁתַּאֲרֵי דִין מִן אֲדֻנִי,
חֻבָא דְאָדָם גָּרָם דְאִסְתַּלַּק יִיו מִן יְהוָה,
וְאֶשְׁתַּאֲרֵי הִיָּה.

אָמַר לִיָּה אָבָא וְהָא יִיו הוּוּ לִיָּה לְמַהוּי וִי,
אָמַר לִיָּה בְּרִי וְדָאִי דָּא רְזָא דְחַב
בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, דְאִסְתַּלַּק יִ מִן א, וְאֶשְׁתַּאֲרֵת
וִי, בְּגִיִן דְאִסְתַּלַּק מִתַּמָּן עֵלֶת הָעֵלוֹת דְאִיהוּ
מַחְשְׁבָה סְתִימָא בְּאֶת יִ מִן א, דְלִית יְחוּדָא
(ס"א מַחְשְׁבָה) בְּרַ מִיָּנָה, וְהִכָּא רְזָא דְלֹא אֲתַגְלִיָּא
עַד הַשְׁתָּא, וְדָא אִיהוּ כִי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ (תַּהֲלִים צא יד), שֵׁם יִ, דְלִית לַעֲיִלָא מִיָּנָה
כֹּלֵל, אֶלָּא הִיָּה דְבְרָא כֹּלָא, וְלִית מָאן דְבְרָא
לִיָּה, דְאִית בּוּרָא דְאֲתַבְּרִי, כְּגוֹן מִיָּא דְאִיהוּ
בְּרָא לַעֲשָׁבִים וְגִדֵּל לוֹן וְאִיהוּ אֲתַבְּרִי, אֲבָל
הָאִי בְּרָא וְלֹא אֲתַבְּרִי, אִיהוּ דְלִית אֶלּוּהִי לַעֲיִלָא
מִיָּנָה.

אָמַר לִיָּה אָבָא מַאי אוֹרִי הוֹי, אָמַר לִיָּה
בְּרִי הָאִי אִיהוּ כִּד אִסְתַּלַּק א מִן אֵהִיָּה,
עִם יִיו מִן יְהוָה, אֲתַעֲבִיד אוֹרִי, אָמַר לִיָּה,
אִי הָכִי הָאִי א דְתַמָּן וִי לַעֲיִלָא מִן א מִן אֵהִיָּה אִיהִי, וּמִפֶּלּ שְׁמַהָן,

אם כִּף, הֵא' הַזוּ שֵׁשׁ ו'י לְמַעַלָּה מִן א', מִן אַהֲיִיָּה הַיָּא, וּמִכָּל הַשְּׁמוֹת. אָמַר לוֹ: בְּנִי, יֵשׁ אֵל שֶׁהַיָּא בְּדַמּוֹת זֶה: יו"ד, י' לְמַעַלָּה ו' בְּאֲמֻצֵּי ד' לְמַטָּה, וְזוֹ א' מִן אַהֲיִיָּה, א' מִן אַדְנִי, אֲבָל הֵא' הַזוֹ, סוּפָה כַּתְּחִלָּתָהּ, וְתַחֲלָתָהּ כְּסוּפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּבָאוֹת ו' שֶׁל הָאֲמֻצֵּי וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָמַר לוֹ: הָרִי וְדַאי הַתְּגֵלָה לִי מַה שְּׁלֵא יִדְעָתִי עַד עַכְשָׁו וְלֹא עָתִיד לְהַתְּגַלּוֹת עַד הַיָּמִים שֶׁיָּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: אִם כִּף, נוֹדַע שֵׁישׁ אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְיֵשׁ אָדָם אַחֵר. אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּף הוּא וְדַאי, הָאָדָם שֶׁבְּרָא אוֹתוֹ עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדַמּוֹתוֹ, סְתוּם וְגִנּוּז, זֶה גֵרָם שֶׁהִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת. אָדָם הַשְּׁנִי חָטָא בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם הַשְּׁלִישִׁי חָטָא בְּמַעֲשֵׂה, שֶׁשְּׁלֶשָׁה אָדָם הֵם, אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יִצְיָרָה, וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיָּה, שְׂאִין כָּל הַחֲטָאִים שׁוּיִם.

אָמַר לוֹ: בְּנִי, עִם כָּל זֶה הִיָּתָה ה' עוֹמְדָת לְפָנֵי אָדָם, אַחֵר שֶׁבָּאוּ עָרַב רַב וְעָשׂוּ אֵת הָעֶגְל, גֵּרְמוֹ שֶׁתְּסַלַּק ה' לוֹי וְנַעֲשֶׂתָה הוֹי, וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? הוֹי גּוֹי חוּטָא, וְנִשְׂאָרָה ה' אַחֲרוֹנָה יְחִידָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, שֶׁבְּתַחֲלָה וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֵן, ה"ה, אַחֵר כִּף הִסְתַּלַּקָה ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִשְׂאָרָה ה' הַתְּחַתּוֹנָה יְחִידָה. אַחֵר שֶׁהִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה שֶׁהַפְּרִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ שֶׁגִּלְתָּה שְׁכִינָה וְהִתְעָרְבָה בֵּין הָאָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם (בֵּין אָמוֹת הָעוֹלָם וּבְנִיָּה עִמָּה) וְשׁוּמְרַת אוֹתָם (לְשׁוּמַר אוֹתָם) בְּגִלּוֹת. בָּאוֹתוֹ

אָמַר לִיָּה בְּרִי אֵית א' דְּאֵיָּה בְּדִיוֹקְנָא דָא יו"ד, י' לְעֵילָא ו' בְּאֲמֻצֵּי ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מִן אַהֲיִיָּה, א' מִן אַדְנִי, אֲבָל הַיָּא א סוּפָה כַּתְּחִלָּתָהּ וְתַחֲלָתָהּ כְּסוּפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן (יִשְׁעִיהוּ מִד)

וּבָאָת ו' דְּאֲמֻצֵּיתָא וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים. אָמַר לִיָּה הֵא וְדַאי אַתְּגַלִּיא לִי מַה דְּלָא יִדְעָנָא עַד הַשְּׁתָא, וְלֹא עָתִיד לְאַתְּגַלִּיא עַד יוּמִין דִּיִּתִּי מִלְּפָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיָּה אֵי הֲכִי אֲשַׁתְּמוּדַע דְּאֵית אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְאֵית אָדָם אַחֲרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי הֲכִי הוּא וְדַאי, אָדָם דְּבִרָא לִיָּה עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדִיוֹקְנָא דִּלִּיָּה סְתִים וְגִנּוּז, הַיָּי גֵרָם דְּאִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת, אָדָם תְּנִינָא חָאב בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם תְּלִיתָאָה חָאב בְּמַעֲשָׂה, דְּתִלַּת אָדָם אֵינּוֹן, אָדָם דְּבְרִיאָה, אָדָם דִּיִּצְיָרָה, אָדָם דִּעֲשִׂיָּה, דִּלָּאוּ כָּל חוּבִין שׁוּיִן.

אָמַר לִיָּה בְּרִי עִם כָּל דָּא הוּוּה ה' קִיִּימָא קִמִּיָּה דְּאָדָם, בְּתַר דְּאָתוּ עָרַב רַב וְעָבְדוּ יַתְּ עֶגְלָא, גֵּרְמוֹ דְּאִסְתַּלַּק ה' לְגַבִּי ו"י, וְאַתְּעַבִּיד הו"י, וּמֵאֵן גֵּרָם דָּא, הוֹי גּוֹי חוּטָא (יִשְׁעִיהוּ א) וְאַשְׁתַּאֲרַת ה' בְּתַרְאָה יְחִידָה, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (אֵיכָה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּבִקְדָמִיתָא וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֵן (רוֹת א יט) ה"ה, לְבַתַּר אִסְתַּלַּקַת ה' עֲלָאָה, אֲשַׁתַּאֲרַת ה' תְּתַאָּה בְּתַרְאָה יְחִידָה, בְּתַר דְּאִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה דְּאִפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ דְּגִלְתָּ שְׁכִינָתָא וְאַתְּעָרְבַת בֵּין אוּמִין דְּעֲלָמָא, (ס"א בֵּין אוּמִין דְּעֲלָמָא וּבְנֵהָא עִמָּה) וּמִנְטְרָא לֹון (ס"א לְנַטְרָא לָהּ) בְּגִלּוֹתָא, בְּהַהוּא זְמָנָא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא כָּכָל אַתּוּי דְּאִסְתַּלַּקוּ בְּגִלּוֹתָא, הַדָּא

זמן יורד הקדוש ברוך הוא בכל
אותיותיו שהסתלקו בגלות. זהו
שפתוב אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אפן כו'.

תקון עשרים, ואחר ועשרים
בראשית ברא אלהים, אלהים
מ"י אל"ה, עליו נאמר שאו מרום
עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה.
בראשית, ירדו שם שני זקנים,
ואומרים התעסקנו במה
שהייתם, ואנו לא היינו (ולא היינו),
וזה ב', שני ראשית.

הנה הזקן העליון ירד ביניהם.
אמר: הרי אנו אחד ושלוש היינו,
וכעת אנו אחד, אלהים ודאי,
מ"י ברא אל"ה, מי ברא באלו
השלוש, והיא רביעית ושביעית
(חמישית) ותשיעית).

בראשית הם ששה זקנים, ומי
הם? את השמים ואת הארץ, הרי
אנו שבעה, ושלושה גנוזים
עליהם.

בשבעת הזקנים הללו ובת, שבת
יחידה כנגדם שבעה, ומשום זה
הרי אנו שבעה שבועות, עלם
אחד היה מזנב אחריהם.

ואלו הזקנים פגשו את המנורה
הקדושה וחבריו, אמרו לו: רבי
רבי, אתה וחברך מצאתם עלם
אחד שהוא כדרך מזנב אחרים?
אמר להם: פגשנו מחנות רבים
שהיו באים מהקרוב של הנחש,
והם מחנות המלאכים שיורדים
מזורים לקבל התפלות, מצד של
חמשים האותיות שבהן מיחדים
ישראל בכל יום, שבהם וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים,
שהמלאכים שיורדים לערך
הקרוב, שממנים על תפלות, כלם
היו יורדים (עולים) בתקף הגבורה,

וכמה חילין דיליה דקא

הוא דכתוב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לא אחר לא אפן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין
בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה,
עליה אומר (ישעיהו מ כו) שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אל"ה.
בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין
אתעסקנא במה דהויתון ואנן לא
הוינן (נ"א ולא הוינן), ודא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא
אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד,
אלהים ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין
תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א
וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את
השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה
ותלת גניזין עלייהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו
שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה
שבועות, חד עולימא הוה מזנב אפתייהו.

וארין סבין אערעו כבוצינא קדישא וחברוי,
אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך
אשפחתון חד עולימא דאיהו בארחא מזנב
אפתייכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגי אין דהו קא
אתיין מקרבא דחויא, ואנון משריין
דמלאכין דנחתין מזרזן לקבלא צלותין,
מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל
יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ
מצרים (שמות יג ט), דמלאכין דנחתין לאגחא
קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין
(ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא,

כְּשֶׁמִנְצָחִים אֶת הַנְּחֹשׁ, וְכַמָּה חֲלִילֹת שְׁלוֹ שְׂרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם, בְּכַמָּה חֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם בְּעֵלֵי תַפְלוּת, וּמִסְתַּכְּלִים בְּשֵׁם יְהוָה שֶׁהִיא בִּינָה, שִׁיּוּדֶת עֲלֵיהֶם בְּתַקַּף הַגְּבוּרָה, כָּלֵם נוֹפְלִים מִקְיֻמָּם, וּמִתְקִים בָּהֶם סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם, זֶה יָם, נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמֵשִׁים הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לוֹ וְלַחֲבָרִים: הִיָּה לָכֶם לְעֵין לְהִסְתַּפֵּל אַחַר אוֹתוֹ שְׁמֹזַנֵב אַחַר הַתַּפְלוּת שֶׁל אוֹתָם שֶׁהֵם חֲלָשׁוֹת, וְאֵין לָהֶן רְשׁוֹת לַעֲלוֹת עִם הָאֲחֵרוֹת וּלְפָרֵחַ עִמָּן לְמַעֲלָה, וּבִשְׂבִיל אוֹתָן תַּפְלוּת הַחֲלָשׁוֹת, נֶאֱמַר וַיִּזְנֵב בָּךְ פֶּל הַנְּחֹשְׁשִׁים אַחֲרֶיךָ, שְׁנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

שְׂאֵלֵי הַעֶשֶׂר עוֹלָם בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"י, וְלִכְל אֶחָד יֵשׁ אֶת תַּפְלוּתוֹ, וְאֵם חֶסֶר אֶחָד מֵהֶם, אֶפְלוֹ אַחֲרוֹן, לֹא עוֹלָה הַתַּפְלָה שְׁלוֹ עִמּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עֲנִי, וְאֵין לוֹ רְשׁוֹת לְהַעֲלוֹת תַּפְלוּתוֹ עִם הָאֲחֵרִים, כֹּל הַתַּפְלוּת מִתְעַכְּבוֹת לַעֲלוֹת, עַד שְׂאוֹתָהּ תַּפְלָה שֶׁל הָעֲנִי עוֹלָה, וּמִשּׁוּם זֶה תַּפְלָה לְעִנִי כִי יַעֲטֶף, שְׁפֵלָם מִתְעַטְפוֹת בְּגֻלְלָה, עַד שֶׁהִיא עוֹלָה עִמָּהֶם, שְׂאֵין פְּרוּדָה בָּהּ מֵהֶם.

וְהַתַּפְלָת הָעֲנִי הִיא שְׂכִינָה, מִי הָעֲנִי? זֶה צְדִיק, וְהַתַּפְלָה הַזֹּאת נִקְרָאת עֶקֶב אֵל הַתַּפְלוּת הָאֲחֵרוֹת, וּבְגֻלְלָה נֶאֱמַר אֶפְלוֹ נְחֹשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֵף עַל גֵּב שְׂכִינָה אֵת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת שֶׁהִיא הַקּוֹץ שֶׁל אוֹת ד', בְּכַמָּה חֲטָאִים לְלַמֵּד קְטִיגוּרִיא עַל בְּנֵי הַשְּׂכִינָה, לֹא יִפְסִיק אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה, שְׂאֵם יִפְסִיק, בְּגֻלְלוֹ מִסְתַּלֵּק הַקּוֹץ מִן ד' מִן אֶחָד, וְנִשְׁאָר אַחַר, שֶׁהוּא נְחֹשׁ פְּרוּף בְּעֶקְבוֹ, שְׂבִגְלָל הַנְּחֹשׁ לֹא יִפְסִיק, וְלֹא מִסְתַּלֵּק הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד'

רְדָפִין אַבְתְּרִייהוּ, בְּכַמָּה חוֹבִין דִּישְׂרָאֵל, וְאֵינוֹן מְאִירֵי צְלוּתִין, וּמִסְתַּכְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה דְּאִיהֵי בִּינָה, דְּנַחְתָּא עֲלֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּגְבוּרָה, כְּלָהוּ נַפְלִין מִקְיֻמֵיהוּ, וְאִתְקִיִים בְּהוּ סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם (שם טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמֵשִׁין אֲתוּוֹן דְּקְרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לִיה וְלַחֲבָרִיא הוּה לָכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּתַר הוּוּא דְּמִזְנַב בְּתַר צְלוּתִין דְּאֵינוֹן חֲלָשִׁין, וְלִית לוֹן רְשׁוֹ לְסִלְקָא עִם אַחֲרָנִין וּלְפָרְחָא עִמָּהוֹן לְעֵילָא, וּבְגִין אֵינוֹן צְלוּתִין חֲלָשִׁין אֲתַמַּר (דְּבָרִים כה יח) וַיִּזְנֵב בָּךְ כֹּל הַנְּחֹשְׁשִׁים אַחֲרֶיךָ, (ישעיה יא ו) דְּנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סִלְקִין בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"י, וְכֹל חַד אֵית לִיה צְלוּתִיה, וְאֵם חֶסֶר חַד מִנֵּיהוּ אֶפְלוֹ בְּתַרְאָה, לֹא סִלִּיק צְלוּתָא דִּילִיה עֲמִיה, בְּגִין דְּאִיהוּ עֲנִיא, וְלִית לִיה רְשׁוֹ לְסִלְקָא צְלוּתִיה עִם אַחֲרָנִין, כְּלָהוּ צְלוּתִין מִתְעַכְּבֵן לְסִלְקָא, עַד דְּהִיא צְלוּתָא דְּעֲנִיא סִלִּיקַת, וּבְגִין דָּא תַּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכְלָהוּ מִתְעַטְפִין בְּגִינָה, עַד דְּאִיהֵי סִלְקָא עִמָּהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מִנֵּיהוּ.

וְצְלוּתָא דְּעֲנִי אִיהוּ שְׂכִינָתָא, מָאן עֲנִי דָא צְדִיק, וְהֵאֵי צְלוּתָא אֲתַקְרִיאַת עֶקֶב לְגַבֵּי צְלוּתִין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֲתַמַּר אֶפְלוֹ נְחֹשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֵף עַל גֵּב דְּסַחִיר לָהּ לְהֵאֵי נִקְוֶדָה דְּאִיהֵי קוֹצָא דָּאת ד', בְּכַמָּה חוֹבִין לְאוּלְפָא קְטִיגוּרָא עַל בְּנוֹי דְּשְׂכִינָתָא, לֹא יִפְסִיק לְהֵאֵי נִקְוֶדָה, דָּאֵם יִפְסִיק, בְּגִינָה אֲסְתַּלֵּק קוֹצָא מִן ד' מִן אֶחָד, וְאֲשְׁתָּאר אַחַר, דְּאִיהוּ נְחֹשׁ פְּרוּף בְּעֶקְבוֹ, דְּבְגִין חוּיָא לֹא יִפְסִיק, וְלֹא אֲסְתַּלֵּק קוֹצָא דָּאת ד' מִן אֶחָד, אֲבָל בְּגִין עֶקְרָב אֲסְתַּלֵּק,

מִן אַחַד, אֲבָל בְּשִׁבִיל עֲקָרְב מִסְתַּלַּק
וְהוּא פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִמֶּנּוּ. זְהוּ שְׁפָתוֹב
וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
בֵּין כֶּף הָרִי עֲלֵם הַזְדַּמֵּן לָהֶם, מִחֲמַר
אֲחַר הַבְּהֵמוֹת. אָמַר לָהֶם: מַה זֶה וַיַּעֲזוֹב
בְּגָדוֹ בִּידֵה? אֲלָא עֲקָרְב הוּא עֲקָר ב',
שְׁעָקְרָה אֶת בֵּית הַשְּׁכִינָה, וְזָהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ, שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהַנְּחֹשׁ
בָּא לְהִתְחַבֵּר עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן,
שְׂאוּמֶרֶת שִׁכְבָּה עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה,
נֶאֱמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
(כ"ג נ"א, וּמִשּׁוּם זֶה, אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף
עַל עֲקָרְב לֹא יִפְסִיק, אֲף עַל גֵּב שֶׁמְסִתִּיר
אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל אוֹת ד', לֹא יִפְסִיק,
שְׂאָם יִפְסִיק, בְּגִלְלוֹ מִסְתַּלַּק הַקּוֹץ מִד'
שֶׁל אַחַד, וְנִשְׁאָר אַחֲרָי, שֶׁהוּא נְחֹשׁ
כְּרוּף, מִשּׁוּם שְׁנֵחֹשׁ לֹא יִפְסִיק וְלֹא
הַסְתַּלַּק, וְהוּא פּוֹסֵק וּבּוֹרַחֵת מִמֶּנּוּ,
אֲבָל עֲקָרְב יִפְסִיק, כְּמוֹ שֶׁעֲשֵׂה יוֹסֵף
הַצְדִּיק. זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה
וַיִּנְס וכו'. בֵּין כֶּף הָרִי הַעֲלָם הַזְדַּמֵּן
אֵלֵיהֶם מִחֲמַר אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, אָמַר
לָהֶם: מַה זֶה וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה וכו'?
אֲלָא עֲקָרְב עֲקָר ב', שְׁעָקְרָה אֶת בֵּית
הַשְּׁכִינָה. כְּשֶׁרוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם
הַצְדִּיקִים, צְרִיף לְהַפְסִיק מִמֶּנּוּ וְלֹא
יִהְיֶה מִמֶּנּוּ, וְאֶפְלוּ מִן הָעוֹר שְׁלוֹ. לֶף
לֶף, אוֹמְרִים לְזוֹר, סְבִיב סְבִיב, וְלִפְרָם
אֶל תְּקָרְב, זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנְח בְּגָדוֹ
אֲצֵלָה, הָעוֹר שֶׁל יֵצֵר הָרַע, וְזָהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהוּא בָּא
לְהִתְחַבֵּר עִם הַצְדִּיקִים וְאִמְרָה שִׁכְבָּה
עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה, נֶאֱמַר בְּאוֹת בְּרִית
וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לוֹ: מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם: אֲנִי
הוּא בֶן שֶׁל דָּג אַחַד שֶׁשָּׁט בֵּינָם הַגְּדוֹל,
וּבּוֹלַע כָּל דְּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים
הַחוּצָה, וְלִפְעָמִים הוּא יוֹצֵא כִּיפֶשֶׁה
לְקַיִם בּוֹ, וַיִּדְגּוּ לָרֵב בְּקָרְב הָאָרֶץ.
תְּמָהוּ. אָמְרוּ לוֹ: אַחֲרָי שְׂאִין בְּרִצּוֹנָךְ
לְגִלוֹת מִי אַתָּה וּבְנֵי שֶׁל מִי אַתָּה, מִי
הוּא (מִזֶּה הוּא) אֲתֵר שֶׁל מְקוֹמָךְ? אָמַר
לָהֶם: אֲתֵר מְקוֹמִי הוּא מְגַדֵּל אַחַד
שְׁפוֹרַח בְּאוֹרֵי. תְּמָהוּ.

וְאִיהוּ פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִיָּנִיה, הִדָּא הוּא
דְּכֹתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנְס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אַזְדַּמֵּן לְגַבְיֵיהוּ,
מִחֲמַר אַחֲרֵי בְעִירָן, אָמַר לוֹן מַהוּ
וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה, אֲלָא עֲקָרְב אִיהוּ עֲקָר
ב', דְּעָקְרַת בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ
דְחוּיָא דְעֲבוּדָה זָרָה, כִּד חוּיָא אֲתֵיָא
לְאֲתַחְבְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן, דְאֲמַרְת
שִׁכְבָּה עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה, אֲתֵמַר בְּאוֹת
בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

(נ"א כ"י וּבְגִין דָּא אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף עַל עֲקָרְב לֹא יִפְסִיק, אֲף
עַל גֵּב דְסִתִּיר לֶה לְהֵתִיא נְקוּדָה דָּאֵת ד' לֹא יִפְסִיק,
דָּאִי יִפְסִיק בְּגִינְהָ אִסְתַּלַּק קוֹצָא מִן ד' דְאֲחַד וְאִשְׁתַּאֲר אַחֲרֵי
דָּאִיהוּ נְחֹשׁ כְּרוּף בְּגִין דְחוּיָא לֹא יִפְסִיק וְלֹא אִסְתַּלַּק, וְאִיהוּ
פּוֹסֵק וּבּוֹרַחֵת מִיָּנִיה, אֲבָל עֲקָרְב יִפְסִיק, כְּמוֹ דְעֵבֵד יוֹסֵף צְדִיקָא
הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה וַיִּנְס וכו'. אֲדַהְכִי הָא
עוֹלִימָא קָא אַזְדַּמֵּן לְגַבְיֵיהוּ מִחֲמַר בְּתֵר בְּעִירָן, אָמַר לוֹן מַאי
וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה וכו', אֲלָא עֲקָרְב עֲקָר ב', דְעָקְרַת בֵּיתָא
דְשְׁכִינְתָא, כִּד בְּעֵינָא לְאֲתַחְבְּרָא עִם צְדִיקוּיָא צְרִיף לְאִפְסָקָא
מִיָּנִיה, וְלֹא יִתְהַנֵּי מִיָּנִיה וְאֶפְלוּ (דף מג ע"א) מִמְשַׁכָּא דִילִיָּה,
לֶף לֶף אֲמַרֵי נְזִירָא סְחוֹר סְחוֹר לְכִרְמָא לֹא תִקְרַב הִדָּא הוּא
דְכֹתִיב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה, מִשְׁכָּא וַיֵּצֵר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחוּיָא
עֲבוּדָה זָרָה, כִּד אִיהוּ קָא אֲתֵיָא לְאֲתַחְבְּרָא עִם צְדִיקוּיָא
וְאִמְרָה שִׁכְבָּה עִמִּי חֲצוּפָה זּוֹנָה, אִתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לִיָּה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אַנָּא אִיהוּ
בְּרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְשָׁט בֵּימָא
רְבִרְבָא, וּבּוֹלַע כָּל נְוִינִין דִּימָא וְאִפִּיק לְהוֹן
חַיִּים לְכַר, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ נְפִיק בִּיבִשְׁתָּא,
לְקִימָא בִיָּה (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לָרֵב בְּקָרְב
הָאָרֶץ, תְּוֹהוּ, אָמְרוּ לִיָּה, בְּתֵר דִּלִּית רְעוּתָךְ
לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן
אִיהוּ (נ"א מַאי אִיהוּ) אֲתֵר דְדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן
אֲתֵר דְדוּכְתִי אִיהוּ מְגַדֵּלָא חֲדָא דְפָרַח
בְּאוֹרֵא תְּוֹהוּ.

אָמְרוּ לוֹ: אֵל תֹּאמֶר לָנוּ דְבַר
(מלים) מִי הוּא אָבִיךָ? אָמַר לָהֶם:
אָבָא שְׁלִי הוּא דָּג גְּדוֹל אַחַד,
שֶׁכְּשֶׁצָּמָא, הוּא פּוֹתַח פִּיּוּ וּבּוֹלַע
אֶת הַיָּמִים שֶׁל הַיָּם, וְעַד שְׁבַעִים
(שבע) שָׁנִים לֹא חוֹזֵר הַיָּם לְתַקְפוֹ,
וְסוּד הַדְּבַר - יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ יִרְדֵּן
אֶל פִּיהוּ, וְהוּא בּוֹלַע כָּל כֶּף מִן
הַיָּם, וְאַתֶּם לֹא שְׂאֲבַתֶּם מִמֶּנּוּ
אֲלֵא כַּד אַחַד, שֶׁהוּא עֹשֶׂרִים
וְאַרְבָּעָה סְפָרֵי הַתּוֹרָה, אִיךָ לֹא
הִפְרַתֶּם אוֹתוֹ?

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכָּר רַבִּי אֲלֶעָזָר
וְאָמַר: וְדַאי אַתָּה הוּא בְּנוֹ שֶׁל
רַב הַמְּנוּנָא סְבָא. שְׁמַחוּ בּוֹ
וְאָמְרוּ: בּוֹדַאי אִם אַתָּה הֵייתָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵיינוּ יוֹרְדִים מִן
הַסּוּסִים שֶׁלָּנוּ, וְהֵיינוּ אָנוּ
מַחְמָרִים אַחַר בְּהֵמוֹתֶיךָ.

אָמַר לָהֶם: אוֹתוֹ הִנָּחַשׁ שְׂאֲתֶם
עוֹרְכִים עִמּוֹ קָרַב, אִיךָ נִצַּלְתֶּם
מִמֶּנּוּ? שֶׁהוּא בּוֹלַע וְהוֹרֵג, וְלֹא
עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא הֵרַג אֶת אָדָם
הַרְאִשׁוֹן וְאֵת כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ
אַחֲרָיו, וְהִבַּת הִיא עַל הַמַּגְדֵּל
שֶׁפּוֹרַח בְּאוֹר, וּמְכַרְיִזִים בְּכָל יוֹם
בְּרַקִּיעַ, שֶׁכָּל מִי שֶׁהוֹרֵג אֶת הַנְּחַשׁ
הַזֶּה, שְׁנוֹתָנִים לוֹ לְאַשָּׁה אֶת בֵּת
מֶלֶךְ הַפְּנִימִית מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה, וְהַזָּהָב הַזֶּה הוּא ז' יָמֵי
בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אוֹר, ב' הִיא
ב' מְבֹרָאשִׁית, עָלֶיהָ נֹאמַר יָפָה
כְּלַבְנָה, תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קוֹרְאִים
אוֹתָהּ בִּישִׁיבָה.

וּמִשּׁוֹם זֶה הַכְּרוֹז מְכַרְיִז: כִּמְהָ
גְבוּרִים כִּמְהָ בְּעָלֵי מַגְנִים הַתְּכַנְּסוּ
בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ לְעֶרֶךְ קָרַב עִם
הַנְּחַשׁ בְּשִׁבְלֵיהָ, וְכִמְהָ מַגְנִים
נַעֲשׂוּ פְּסָקוֹת בְּשִׁבִיל בֵּת הַמֶּלֶךְ,
וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּרְא פִּי אֵין אִישׁ
(שמות יב), אֵין בְּהֶם שֶׁהוֹרֵג אֶת
הַנְּחַשׁ עַד שֶׁיִּבָּא הֵהוּא שְׁנֹאמַר
בּוֹ וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּךְ אֶת הַמְּצַרִּי,
וּמִשּׁוֹם זֶה נֹאמַר עַד פִּי יָבֵא

אָמְרוּ לִיָּה לָא תִימָא לָן מִדִּי (ס"א מלי), מֵאִי
אִיהוּ אָבוּךָ, אָמַר לוֹן אָבָא דִּילִי אִיהוּ
חַד נוּנָא רַבְרָבָא, דְּכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבִלְע
מִיָּא דִּימָא, וְעַד שְׁבַעִין (ס"א שבעה) שָׁנִין לֹא
הֵדַר יִמָּא לְתוֹקֶפִיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ
יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ (איוב מ כג), וְאִיהוּ בִלְע כָּל כֶּף מִן
יָמָא, וְאַתּוֹן לֹא אֲשַׁתְּאַבְתּוֹן מִיָּה אֲלֵא כַּד חַד,
דְּאִיהוּ כ"ד סְפָרֵי דְאוֹרִייתָא, אִיךָ לֹא
אֲשַׁתְּמוּדְעַתּוֹן בִּיָּה.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲדַפְר רַבִּי אֲלֶעָזָר וְאָמַר וְדַאי
אַנְתָּ אִיהוּ בְּרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא,
חַדוּ בִיָּה, וְאָמְרוּ. בּוֹדַאי אִי אַנְתָּ הוֹיִת בְּהֵאִי
עֲלָמָא, הוֹיִנֵן קָא נַחְתִּין מְסוּסוּוֹן דִּילָן, וְהוֹיִנֵן
אַנֵן מְחַמְרִין בְּתַר בְּעִירְךָ.

אָמַר לוֹן, הֵהוּא חוּיָא דְאַתּוֹן מַגִּיחִין קָרַבָּא
בִּיָּה אִיךָ אֲשַׁתְּזַבְּתּוֹן מִיָּה, דְּאִיהוּ בִלְע
וּקְטִיל, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִיהוּ קְטִיל לְאָדָם
קְדַמָּאָה, וְלִכְל דְרִין דְקָא אַתִּין אַבְתְּרִיָּה,
וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מַגְדֵּלָא דְפָרַח בְּאוֹרָא,
וּמְכַרְיִזִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקִּיעָא, דְכָל מָאן דְקְטִיל
לְהֵאִי חוּיָא, דִּיְהִבִין לִיָּה לְאַנְתּוֹ בֵּת מֶלֶךְ
פְּנִימָאָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה, וְהֵאִי זָהָב
אִיהוּ ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אוֹר, ב' אִיהִי
ב' מִן בְּרֵאשִׁית, עָלֶהָ אֲתַמַּר (שיר ז י) יָפָה
כְּלַבְנָה, תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרְאֵן לָהּ בְּמַתִּיבְתָא.

וּבְגִין דָּא כְרוּזָא כְרִיז, כִּמְהָ גְבוּרִין, כִּמְהָ מְאָרִי
תְרִיסִין, אַתְּכַפְנָשׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַגְחָא
קָרַבָּא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וְכִמְהָ תְרִיסִין אַתְּעַבִּידוּ
פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְבְרַתָּא דְמֶלֶכָא, וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה
וַיִּרְא פִּי אֵין אִישׁ (שמות ב יב), לִית בְּהוֹן דְקְטִיל
לְחוּיָא, עַד דִּייתִי הֵהוּא דְאַתְמַר בִּיָּה וַיִּפֶן כֹּה
וְכֹה וַיִּךְ אֶת הַמְּצַרִּי, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר (בראשית
מט ט) עַד פִּי יָבֵא שִׁיל"ה, שִׁיל"ה מִשְׁ"ה, דְּאִיהִי

מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה
עד פי יבא שיל"ה, דיליה (ג"א דילה) ודאי, איהו
קטיל לחויא.

שיל"ה, שיל"ה מש"ה, שהיא
המורשה שלו, ומשום זה נאמר
בו עד פי יבא שיל"ה, שלו (שלה)
ודאי, הוא הרג את הנחש.

ו"ו יקה"ת עמי"ם (שם). בגין דאיהו בן יצהר
בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא,
דאתמר ביה (דה"א כג יז) ובני רחביה רבו
למעלה, וקטיל לחויא, וחיליה בימא
וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו
עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד
כ) שם אניות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון
אניות עיינין דמסתפלין באורייתא, וכמה
אניות מנייהו אתפרו ונפלו בימא.

ו"ו יקה"ת עמי"ם, משום שהוא
בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן
עם רם, שנאמר בו ובני רחביה
רבו למעלה, והרג את הנחש
וחילו ביים וביבשה וברקיע,
וכמה בעלי קרבות ערכו עמו
קרב על היים, כמו שנאמר שם
אניות יהלכון, ביים של התורה,
שאותן אניות, העינים
שמסתכלות בתורה, וכמה אניות
מהם נשפרו ונפלו ליים.

עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא
דאורייתא, וסוס ורוכבו כמה ביים, דאיהו
חויא ובת זוגיה, דאיהי סוסיא דיליה, ואיהו
אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא
הוא דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך היים.

עד שתבא מורשה שלו, וקורע
את ים התורה, וסוס ורכבו כמה
ביים, שהוא הנחש ובת זוגו,
שהיא הסוסה שלו, והוא העביר
עליה את ישראל שלא טובעים
בו. זהו שכתוב ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך היים.

בקדמותא בימא בההוא חמר, בפורקנא
בתרייתא פלא בימא דאורייתא,
מטה דיליה דקרע ביה ימא דא קולמוס, בגין
דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאתמר
ביה (ישעיה נג א) וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בראשונה ביים באותו חמר,
בגאלה האחרונה הפל ביים של
התורה, המטה שלו שקרע בו את
היים, זה קולמוס, משום שעליו
התגלתה זרוע יהו"ה, שנאמר בה
וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בההוא זמנא דאתעבר ההוא חויא בישא מן
ימא, שליט חויא קדישא, ובההוא
זמנא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אזלין
אניות בהבטחה בימא דלא טבעין, דהא רוח
סערה אתעבר שלטנותיה מן ימא דאורייתא,
ובההוא זמנא שם רמש ואין מספר וגומר,
שם אניות יהלכון לוינתן זה יצרת לשחק
בו (תהלים קד כה-כו), ויהי חדי עמהון, הדא הוא
דכתיב (תהלים מח יד) שיתו לבכם לחילה וגומר,
לחולה פתיב, וכלם אליך ישברון לתת אכלם

באותו זמן שנעבר אותו הנחש
הרע מן היים, שלט הנחש
הקדוש, ובאותו זמן (שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדולות), הולכות
האניות בהבטחה ביים, שלא
טובעות, שהרי רוח הסערה
העבר שלטונה מהיים של התורה,
ובאותו זמן שם רמש ואין מספר
וגומר, שם אניות יהלכון לוינתן
זה יצרת לשחק בו, ויהיה שמח
עמהם. זהו שכתוב שיתו לבכם
לחילה וגומר, לחולה פתיב,
וכלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתו, (שחן עתות התורה, כמו שאמר

בעתו, (דאינון עתותי דאורייתא

חכמינו זכרונם לברכה, קבעת עתים לתורה) שהוא עתו של צדיק. תתן להם ילקוטין, זה המן, שנאמר בו ששת ימים תלקטוהו וגומר, מצדו של העמוד האמצעי שהוא כולל ששה צדדים. הלוינתן למעלה זה הצדיק, שהוא כדג קטן על חוף הים. נחש בריח זה אותו שנאמר בו הבריח התיכון בתוך הקרשים, וזה העמוד האמצעי שנקרא תיכון, בגלל שהוא העמוד האמצעי, שתי כנפיו ימין ושמאל, שמשם נתנה תורה. שתי קשקשותיו, שני עמודי אמת. שכינה העליונה היא הים, שכינה התחתונה היא דרך אגיה בלב ים, שהוא ל"ב אלהים של מעשה בראשית, שם רמש ואין מספר, כמו שנאמר ועלמות אין מספר וכו', והן הלכות פסוקות, שהן בתולות אחריה רעותיה של השכינה.

חיות קטנות - אלו אותיות אדנ"י, עם גדולות - הן אותיות יהו"ה, שהן המרכבות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו. באו כל החברים לנשק אותו, פרח ולא ראו אותו ולא דבר.

פתח רבי אלעזר ואמר: אבא, והרי שבעה ימים הם, והים העליון הוא על פלם, ועליהם נאמר כי שפע ימים ינקו, את מי הם יונקים? אמר לו: בני, שבעה בשבעה הן מוצקות, וכך הם הרקיעים שבעה בשבעה, וכך הם ההרים שבעה בשבעה, וכך הן הארצות שבעה בשבעה, הישובים שבעה בשבעה, והראשים שלהם שנים, וסוד הדבר - שנים שנים שבעה שבעה, וכלם זכר ונקבה, ולמעלה אחד גנוז וטמיר, וכך

אינון שבע פרסיין שבעה

כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק, תתן להם ילקוטין (שם קד כח) דא מנא, דאתמר ביה (שמות טז כו) ששת ימים תלקטוהו וגומר, מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל שית סטריין, לוינתן לעילא דא צדיק דאיהו פדג (דף מג ע"ב) קטן על פיף ימא, נחש בריח, דא ההוא דאתמר ביה (שמות כו כח) הבריח התיכון בתוך הקרשים, ודא עמודא דאמצעיתא דאתקרי תיכון, בגין דאיהו עמודא דאמצעיתא, תריין גדפוי ימינא ושמאלא, דמתמן אורייתא אתיהיבת, תריין קשקשוי תריין סמכי קשוט, שכינתא עלאה איהי ימא, שכינתא תתאה איהי (משלי ל יט) דרך אגיה בלב ים, דאיהו ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, שם רמש ואין מספר, כמה דאת אמר (שיר ו ח) ועלמות אין מספר וכו', ואינון הלכות פסוקות, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה דשכינתא.

חיות קטנות אלין אתוון דאדנ"י, עם גדולות אינון אתוון דיהו"ה, דאינון מרכבות דקודשא בריך הוא ושכינתיה, אתו כלהו חבריא לנשקא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מידי.

פתח רבי אלעזר ואמר, אבא, והא שבע ימים אינון, וים עלאה איהו על כלהו, ועלייהו אתמר (דברים לג יט) כי שפע ימים ינקו, למאן אינון יונקים, אמר ליה ברי שבעה בשבעה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבעה בשבעה, והכי אינון טורין שבעה בשבעה, והכי אינון ארעין שבעה בשבעה, ישובין שבעה בשבעה, וראשין דלהון תריין, ורזא דמלה שנים שנים שבעה שבעה, וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גניז וטמיר, והכי

הם שבעה פסאות שבעה בשבעה, שבעה היכלות שבעה בשבעה, וכף הממנים הם שבעה בשבעה.

הלכותן של הים זה צדיק, הראש, שהוא העמוד האמצעי, מגיע עד הים השביעי שהוא הראש של כלם, ושתי כנפיו ושני קשקשים בארבעה ימים שעורם, שעור הזנב של הנחש מגיע עד הים השביעי האחרון, שהוא כולל שבעה ימים, שעליו נאמר שבע ביום הללתיך.

אמר רבי שמעון: בני, הרי בעלי המגנים יורדים מלמעלה, מלפשים שריון, קשתותיהם קשתות אש, ורמחיהם אש, וחרבותיהם להכה, כלם בעלי עינים, בודאי הרי בעלי המגנים בבית המדרש, ואלו בהם יתעוררו לערף קרב למעלה.

ודא עוד, אלא שהרי הדג הגדול בא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה דגים חילות קדושים של תלמידי חכמים שמתרבים בים, כעת צריך לפרש להם רשת, להיות ברשותנו, ולבעלי המגנים פלי קרב, כעת צריך לתקן בקלע באבני קלע, בקשת בחצים של הקשת, ברמח, בסוף, החזק מגן וצנה, שיש בעלי מגנים שהם נלחמים עם סוסים, ויש אחרים שהם רגלים, שעליהם נאמר ביציאת גלות מצרים, פשש מאות אלף רגלי וגומר.

קם רבי שמעון פתח ואמר: שמעו הרים את ריב יהו"ה, מי הריב? זו שכנינה, שהיא ריב יהו"ה, שהיא רבי גדול בשביל בניה, היא ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי עם כל התנאים והאמוראים, שהיא מריבה עמהם בששה סדרי משנה

בשבעה, שבע היכלין שבעה בשבעה, והכי ממנן אינון שבעה ושבעה.

ליותן דימא דא צדיק, רישא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מטי עד ימא שביעאה דאיהי רישא דכלהו, ותרין גדפוי ותרין קשקשין בארבע ימים שעורייהו, שעור דזנבא דחויא מטי עד ימא שביעאה בתראה, דאיהו פלילא שבע ימים, דעליה אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך.

אמר רבי שמעון, ברי, הא מארי תריסין קא נחתין מלעילא, מלובשין שריין, קשתותיהו קשתי אש, ורומחיהו אשא, וסיפיהו להבה, כלהו מארי עיינין, בודאי הא מארי תריסין בבי מדרשא, ואלין בהו יתערוך לאגחא קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה נונין חיילין קדישין דתלמידי חכמים, דמתרבין בימא, כעין צריך לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן, ולמארי תריסין מאני קרבא, כעין צריך לאתקנא בקירטא באבני דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא, ברומחא, בסייפא, החזק מגן וצנה (תהלים לה ב), דאית מארי תריסין דאינון מגיחין בסוסון, ואית אחרנין דאינון רגלין, דעלייהו אתמר במפקנותא דגלותא דמצראי, פשש מאות אלף רגלי וגומר (שמות יב לז).

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב, דא שכנינתא, דאיהי ריב יהו"ה, דאיהי רבי רב, בגין בנהא, איהי ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי בכלהו תנאים ואמוראים, דאיהי מריבת

בשכיל בעלה, שהוא העמוד
האמצעי, כולל ששה סדרים.
ועליהם נאמר או יחזק במעוזה
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי
שני שלומות, אחד בעמוד
האמצעי ואחד בצדיק, שעליהם
נאמר שלום שלום לרחוק
ולקרוב, שבגלות נאמר בעמוד
האמצעי מרחוק יהוה נראה לי,
צדיק קרוב לה, ובגלות נאמר
טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ומשום זה שמעו הרים - אלו
האבות, את ריב יהוה - זו
שכינה, שהיא ריב עם האבות,
משום שמרחיקים אותה מבעלה,
שהם נקראו אמוראים, והאיתנים
מוסדי ארץ - אלו הם התנאים,
ואלו תנאים איתנים בהפוך
אותיות, והם נצח והוד, (צדיקים)
איתני עולם, והרי איתן בהפוך
אותיות תנאי, שמסייע לו
בגלות, ועליה נאמר איתן מושבך
ושם בסלע קנך.

והסלע הזה (נאמר בה שלא יצא אלא
טפות טפות של מים של התורה בפסקות הללה
ובשכיל ויך משה את הסלע במטהו פעמים, זה
גרם שלא יוצא ממנו אלא טפות
טפות, מעט שם מעט שם, וכמה
מחלוקות על הטפות הללו, ומי
גרם את זה? המורים, שנאמר
בהם כל המורה הלכה בפני רבו
חייב מיתה, ומשום זה שמעו נא
המורים, ובשכילם, ויך משה את
הסלע במטהו פעמים, שאם לא
שהקה בו, לא היו טורחים
ישראל ותנאים ואמוראים בתורה
שבעל פה, שהיא סלע, אלא
נאמר בו ודברתם אל הסלע, ונתן
מימיו בלא טרח, ויהיה מתקיים
בהם ולא ילמדו עוד וגומר, והיה
יוצא מים בלי קשיה ומחלקת
ופסק, משום שבשכינה נאמר

בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו
עמודא דאמצעיתא, כליל שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעוזה,
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי
שלמי, חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק,
דעליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק
ולקרוב, דבגלותא אתמר בעמודא דאמצעיתא
מרחוק יהוה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב
לה, ובגיניה אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב
מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהן, את ריב
יהוה דא שכנתא, דאיהי ריב עם
אבהן, בגין דמרחקין לה מבעלה, דאינון
אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ
אלין אינון תנאים, ואלין תנאים איתני"ם
בהפוך (דף טז ע"א) אתוון, ואינון נצח והוד
(צדיקים) איתני עולם, והא אית"ן בהפוך אתוון
תנאי"א דמסייע ליה בגלותא, ועלה
אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושם בסלע
קנך.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא
דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו
פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא
טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות
על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים,
דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב
מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגיניהו
ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא
דמחא בה לא הווי טרחין ישראל ותנאים
ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע,
אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן
מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא
ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והיה נפיק מיא בלא קשיא ומחלקת ופסק,

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה,
היה שורה בפיהם של ישראל,
שהיא תורה שבכל פה, שהיא
סלע, ע"ל ס', שהם ששים
מסכתות, שפך הוא סל"ע, ע"ל
ס'.

ששכינה היתה נחה על סלע,
שכל מקום שרצה הקדוש ברוך
הוא לעשות נס, שכינה הקדימה
לאותו מקום, וכיון ששכינה
היתה שם, לא היה לו להכות
בסלע, שקלון היה לשכינה
שהיתה שם שלא היה לו פח לתת
מים, וזהו על אשר לא קדשתם
אותי, יען לא האמנתם בי
להקדישני, ומשום זה הסתלקה
שכינה מן הסלע, שהיא י' מן
מיטרו"ן, ונשאר מיטרו"ן
יבשה, וסוד הדבר - יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד
וגומר, אחד היא מלכות, ותראה
היבשה, זה סלע, מיטרו"ן,
שבשבילו נאמר ויקח אחת
מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. מה
זה בשר? אותו שנאמר בו בשגם
הוא בשר, ועד שהוריד אותה,
לא עלה הסלע ולא נתן מימיו.
ואחר שהסתלק המעין הזה
משם, שלטה מרה במקומה, זהו
שכתוב ויבאו מרתה, וסוד הדבר
- וימרו את חיהם בעבודה
קשה וגומר, זו קשיה, בחמר, זה
קל וחמר, והרי פרשוהו.

וכך היו ישראל עד שהראה להם
עץ. זהו שכתוב ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים,
וזה עץ החיים, שהתגדל על אותו
המעין, שהיא השכינה, י' המעין
שמשקה את האילן שהוא ו',
והעץ הזה מהלך חמש מאות
שנה שהם ה', וימתקו המים זו
ה' אחרונה, שנאמר בה קראן לי

והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה
דברי פאש נאם יהו"ה הוה שרי בפומיהון
דישראל, דאיהו אורייתא דבעל פה, דאיהו
סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי
איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי
קודשא בריך הוא למעבד נס,
שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא
הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא
הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא
למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם
אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי
להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק
שכינתא מן הסלע, דאיהו י' מן מיטרו"ן,
ואשתאר מיטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר
(בראשית א ט), אחד איהו מלכות, ותראה היבשה
דא סלע מיטרו"ן, דבגיניה אתמר (שם כ
כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה,
מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם
הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא
יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת
מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות
טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימרו את
חיהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא
קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.
והכי הוה ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא
הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים, ודא עץ
החיים, דאתרבי על ההוא מבושא דאיהו
שכינתא, י' מבושא דאשקי לאילנא דאיהו ו',
והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

מָרָה, שְׁשִׁכְנָה תַּחְתּוֹנָה הִיא מֵעֵין גָּגִים שְׂאִין לוֹ הַפֶּסֶק, טָפָה שְׁנַמְשַׁכַת מִן הַמַּח, וְכַמָּה טָפוֹת נִמְשַׁכּוֹת מִמֶּנּוּ, שֶׁהֵן בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ.

הַקְּרָקֶפֶת הִיא סֹלֶע, וְהַמְעִין מִבְּפָנִים זֶה מֵחַ. עַל הַטָּפוֹת הִלְלוּ נֹאמַר אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, שְׁזָהוּ שְׁעַר הַצְּדִיק, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר זֶה הַשְּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ. וְעוֹד שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה, אֱלוֹ שֶׁלֹּשׁ יוֹדִיִּים, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֱלוֹ שֶׁלֹּשׁ וַיִּין, שְׁפָלָם נִרְמְזוּ בּוֹיִסַע וַיְבֹא וַיִּט.

קוֹם אֲלֶעָזֶר וְטַל אֶת הַקְּלֶע, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, (וְהִקְפָּה אוֹתָהּ בְּכַתֵּר), וְזָרַק מִן הָאֶבֶן הַהִיא טָפָה קְדוּשָׁה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּבְמִשְׁחָם זֶה) הַסְּתַלְקָה הַטְּבַעַת מִן א' מִן זָרְקָא, לְקַבֵּל עָלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה שֶׁהִיא טָפָה, וּמִיד וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשֶׁעָלְתָה, עָלְתָה בְּאֵם, שֶׁהוּא א' מִן אֲדֻנֵי אֱהִי"ה, וְעַל מָה עָלְתָה? עַל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי שֶׁהוּא ו', שֶׁהִיא כְּרוּכָה בּוֹ כְּטַבַּעַת בְּאֲצָבַע, וְעוֹלָה בְּד' מִן אֲדֻנֵי, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, עַד שְׁעוֹלָה לְאוֹת י', שֶׁהִיא אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלִיוֹנָה, מִשׁוּם שֶׁמִּשָּׁם נִטְלָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנוֹטְלָת נְבִיעָה וְהַשְׁקָאָה מִמֶּנּוּ לְמַעְלָה, בְּקוֹץ שְׁלוֹ לְמַעְלָה, וּבְאֲמֻצָע, וּבְקוֹץ שְׁלוֹ לְמַטָּה, וּכְשִׁיּוֹרְדָת, יוֹרְדָת כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ טָפוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר בְּהַ הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא.

דְּאַתְמַר בְּהַ (רוֹת א כ) קָרְאֵן לִי מָרָה, דְּשְׁכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי מֵעֵין גָּגִים דִּלִּית לִיהַ פֶּסֶק, טָפָה דְּאַתְמַשְׁכָּא מִן מוּחָא, וְכַמָּה טָפִין אֶתְמַשְׁכָּאן מִנִּיהַ, דְּאִינוּן (תַּהֲלִים מַה טו) בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ.

קְרָקֶפֶתָּא אִיהִי סֹלֶע, וּמְבוּעָא מְלָגָאוּ דְּא מוּחָא, עַל אֵלִין טָפִין אֶתְמַר (תַּהֲלִים קִבּוּ ה) אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, דְּאִיהוּ תַרְעָא דְּצְדִיק אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּעָלָה אֶתְמַר (שֶׁם קִיח ב) זֶה הַשְּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

וְעוֹד שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה (מִיכָה ו ב), אֵלִין תְּלַת יוֹדִיִּין, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ (שֶׁם) אֵלִין תְּלַת וַיִּין, דְּכָלְהוּ אֶתְרַמְיָזוּ בּוֹיִסַע וַיְבֹא וַיִּט.

קוֹם אֲלֶעָזֶר וְנִטִּיל קִירְטָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא (וְאִקְרַי לָהּ תַנְא), וְזָרִיק מִנֶּה אִיהִי אֶבֶן טָפָה קְדִישָׁא, דְּעָלָה אֶתְמַר (בְּרַאשִׁית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּבְגִין דָּא) (דָּף מִד ע"ב) אֶסְתַּלְקַת עֲזָקָא מִן א' מִן זָרְקָא, לְקַבֵּל עָלָה אֶבֶן יְקָרָה דְּאִיהִי טָפָה, וּמִיד וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דְּאִיהוּ א' מִן אֲדֻנֵי אֱהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהוּ ו', דְּאִיהִי פְּרִיכָא בֵּיה כְּעֲזָקָא בְּאֲצָבַעָא, וְסְלִיקַת בְּד' מִן אֲדֻנֵי, דְּאִינוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְתִרִין שׁוֹקִין, עַד דְּסְלִיק לְאֵת י' דְּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין דְּמִתְפָּן אֶתְנַטְּלִית, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (מִשְׁלֵי ג ט) יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנִטְלִית נְבִיעוֹ וְשָׁקִיו מִנִּיהַ לְעִילָא, בְּקוּצָא דִּילִיהַ לְעִילָא,

וּבְאֲמֻצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִּילִיהַ לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת כְּלִילָא מִתְּלַת טָפִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּהַ הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא.

וּאֶתְקַרְיָאת י' י' בְּתִלְתַּת יוּדִי"ן, י' עֲלָאָה
 אִיהִי עַל רִישָׁא דָא, דְּאִיהִי כְּתָר
 עֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִבְתָּר נְחִיתַת בְּאֲמַצְעִיתָא
 וְנִטְלָא מִתְמָן (בְּעֵמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא) (ג"א
 בְּאֲמַצְעַ), וְלִבְתָּר נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאַתְרָהָא י' דְּאִיהִי
 לְתַתָּא מִן א.

וּנְקַרְיָאת י' י' בְּשֵׁלֶשׁ יוּדִי"ן, י'
 עֲלִיּוֹנָה הִיא עַל רִאשׁ הָא, שְׁהִיא
 כְּתָר עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,
 וְאַחַר כֵּן יוֹרְדַת בְּאֲמַצְעַ, וְנוֹסַעַת
 מִשָּׁם (בְּעֵמוּד הָאֲמַצְעַ) (בְּאֲמַצְעַ), וְאַחַר
 כֵּן יוֹרְדַת לְמִטָּה בְּמִקוּמָה י'
 שְׁהִיא לְמִטָּה מִן א.

קָם עֲלָם מֵאַחַר הַצֵּל, וְאָמַר: רַבִּי
 רַבִּי, הָרִי טְפָה יִרְדָּה, טַל קֶשֶׁת
 בִּידָךְ, שְׁהוּא כְּמוֹ הָאֲצַבַּע וְטַבְעַת
 בָּהּ, טַל אוֹתָהּ וְדַרְךְ (וּדְרַק) אוֹתָהּ
 אֵלַיָּה, שְׁקַבְּלָהּ אוֹתָהּ עֲלִיו, שְׁהָרִי
 כְּשַׁעוּלָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה עַל רִאשׁ
 הָאוֹת ו', הוּא כְּמוֹ רִמַּח ו',
 הַתְּאַרְכָּה בּוֹ כְּמוֹ שְׂרָבִיט שֶׁל
 הַפּוֹכֵב, וְכַשְׁעוּלָה לְמַעְלָה, שׁוֹרָה
 עֲלֶיהָ י' וְנַעֲשִׂית ז', וְדַאי כְּתָר עַל
 רִאשׁ סַפֵּר הַתּוֹרָה. כִּיּוֹן שִׁיּוֹרְדַת,
 צְרִיךְ לְדַרְךְ קֶשֶׁת אֵלַיָּה, שְׁהוּא
 צְדִיק, וּמִמְנוּ יוֹרְדַת וְנוֹרְקַת
 לְמִקוּמָה.

קָם עוֹלִימָא בְּתָר טוּלָא, אָמַר רַבִּי הָא
 טְפָה קָא נְחַתָּא, טוּל קֶשֶׁת בִּידָךְ, דְּאִיהוּ
 כְּגוּוּנָא דְאֲצַבְעָא וְעִזְקָא בֵּיהּ, טוּל לִיָּה וְדַרְךְ
 (ס"א וּדְרַקָּה) לִיָּה לְגַבְּהָ, דְקַבִּילַת לָהּ עֲלֶיהָ, דְּהָא
 כַּד סְלִיקַת מִתְתָּא לְעִילָא עַל רִישָׁא דְאֵת ו',
 אִיהוּ פְרוּמְחָא ו', אֶתְאַרְכַּת בֵּיהּ כְּשְׂרָבִיטָא
 דְכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרִיא עֲלָהּ י'
 וְאַתְעֵבִידַת ז', וְדַאי תְּגָא עַל רִישָׁא דְסַפֵּר תּוֹרָה,
 כִּיּוֹן דְנְחַתַת, צְרִיךְ לְמַדְרֵךְ קֶשֶׁת לְגַבְּהָ דְאִיהוּ
 צְדִיק, וּמִנֵּיהּ נְחִיתַת וְאַזְדַּרִּיקַת בְּאַתְרָהָא.

וְהַחֲרַב שְׁהִיא שֶׁל הַטְּפָה (הַחֲרַב),
 הִיא חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ טְפוֹת,
 בְּגַלְל שְׁהוֹלְכַת סְגוּלַת"א,
 שְׁכַשְׁיּוֹרְדַת עֲלֶיהָ הִיא י', וְאַחַר
 כֵּן חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ, לְהִיּוֹת
 כְּתָר וְעֵטְרָה בְּרִאשׁ שְׁלֶשֶׁת
 הָאֲבוֹת, שְׁתַּהֲיָה כְּתָר תּוֹרָה וְכַתָּר
 כְּהֵנָּה וְכַתָּר מַלְכוּת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
 שְׁלֶשֶׁת תְּגִיּוֹת עֲלֶיהָ.

וְחַרְבָּא דְאִיהִי (דְּהִיא) טְפָה אִיהִי חַתִּיכַת לָהּ
 לְתִלְתַּת טְפִין, בְּגִין דְאֵזִילַת סְגוּלַתָּא,
 כַּד נְחִיתַת עֲלָהּ הָוָה י', וְלִבְתָּר חַתִּיכַת לָהּ
 לְתִלְתַּת, לְמַהוּי תְּגָא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְתִלְתַּת
 אֲבָהֵן, דְתַהֲא כְתָר תּוֹרָה וְכַתָּר כְּהוֹנָה וְכַתָּר
 מַלְכוּת, וְדַא רְזָא ד' תִּלְתַּת תְּגִין עֲלָהּ.

שְׂרִאשׁ הַחֲרַב הִיא י', גּוּף הַחֲרַב
 ו', שְׁתֵּי פִיפּוּת שְׁלָה ה"ה,
 הַנְּרַתִּיק שְׁלָה אַדנ"י, (וְהַחֲרַב יְהו"ה),
 וְכַשְׁהִיא יְהו"ה חוּץ מִשְׁכִּינְתּוֹ,
 הִיא דִין שְׁחוּתָךְ מִכָּל צַד, כְּשֶׁנִּכְנַס
 בְּנְרַתִּיק נַעֲשֶׂה רַחֲמִים, וְלֹא חוּתָךְ
 דִּינִים, וְסוּד הַחֲרַב בְּנְרַתִּיקָה -
 יֵאָהֳדוּנָה"י כֵּן וְדַאי.

דְּרִישָׁא דְחַרְבָּא אִיהִי י', גּוּפָא דְחַרְבָּא ו',
 תְּרִין פִּיפּוּת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דִּילָהּ
 אַדנ"י, (וְחַרְבָּא יְהו"ה), וְכַד אִיהִי יְהו"ה בַּר
 מִשְׁכִּינְתֵּיהּ, אִיהוּ דִין דְחַתִּיךְ מִכָּל סְטָרָא, כַּד
 עָאֵל בְּנְרַתְקָה אֶתְעֵבִיד רַחֲמִי וְלֹא חַתִּיךְ דִּינִין,
 וְרְזָא דְחַרְבָּא בְּנְרַתְקָה, יֵאָהֳדוּנָה"י הַכִּי וְדַאי.
 וְכַזְמָנָא דִּיהו"ה בַּר מִשְׁכִּינְתֵּיהּ, אֶתְמַר
 בֵּיהּ (דְּבָרִים ד' כג) כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֵשׁ
 אֲכָלָה הוּא, דְנִטִּיל מְגַבּוּרָה לְאוּקְדָא עֲלֵמָא,
 י' אֶתְעֵבִיד גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא דְגַחְלַת, ה' ה'

וְכַזְמָנָא שִׁיְהוּ"ה מְחוּץ לְשְׁכִינְתּוֹ,
 נֶאֱמַר בּוֹ כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֵשׁ
 אֲכָלָה הוּא, שְׁנוּטֵל מְגַבּוּרָה
 לְשַׂרְף אֶת הָעוֹלָם. י' נַעֲשֶׂה
 גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהֶבֶת הַגַּחְלַת, ה' ה'

הָאֶחָד חֲמֵשׁ גְּוֹנִים, הַשְּׁנֵי חֲמֵשׁ
אוֹרוֹת שְׂמֵאֲרִים בָּהֶם, וּבְזִמְן שֶׁה'
עֲלוֹנָה הַסְּתֻלָּקָה מֵה' תַּחְתּוֹנָה,
הִיא אוֹמֶרֶת אֶל תְּרֵאוֹנֵי שְׂאֲנֵי
שְׁחֻרְחֻרֶת, וּבְזִמְן שֶׁהִיא מֵאִירָה
בַּגְּוִינָה, נֹאמֵר בָּהּ וִירְאִיתִיהָ לְזִכֹּר
בְּרִית עוֹלָם. קָמוּ תַנָּאִים
וְאִמְרוּרָאִים שְׁלַמְעֵלָה, וְאִמְרוּ: רַבִּי
רַבִּי, כִּמְה תַקִּיף הַקָּלֶעַ שְׁלָךְ,
שֶׁהַעֲלִיתָ אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף,
וְהוֹרְדָתָ אוֹתָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח כִּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר: שְׁמַעוּ
הָרִים אֶת רִיב יְהוָה. אָמַר לָהֶם:
אֲבוֹת אֲבוֹת, הָרִים גְּדוֹלִים,
שְׁמַעוּ, שֶׁהָאֲבָן הַזֹּאת שֶׁנִּגְזְרָה
מִהָרִים הַלְלוּ שְׁלָכְם, שֶׁהִיא כְּתָר
בְּרֵאשׁ כָּלֶם, וְהֵאֵיתָנִים, שֶׁהִיא
כְּתָר עַל כָּלֶם, הִיא מַעֲלָה רִיב
עֲלֵיכֶם בְּשִׁבִיל בַּעֲלָהּ, שֶׁהִיא מַעֲיֵן
נִסְתָּר פְּסָלֶע, עַד שִׁיבָא בַּעֲלָהּ לֹא
נוֹתֵן מִימֶיהָ, שֶׁהָרֵי הַלְשׁוֹנוֹת הֵם
כִּמוֹ פְּטִישִׁים שְׂמַכִּים בְּאוֹתוֹ סֶלַע,
וְאֵין אֶחָד מֵהֶם שְׂמוּצִיא מִמֶּנָּה
נְבִיעָה פֶּרֶט לְבַעֲלָהּ שִׁיּוּדַע לְמִשְׁךְ
אוֹתָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שְׂמַתְפַּלֵּל וַיִּוֹדַע לְהַעֲלוֹת
רְצוֹנוֹ לְמַעֲלָה, שֶׁהָרֵי פִּיּו מוּצִיא
שְׂמוֹת, וְאֶצְבְּעוֹתָיו כּוֹתְבוֹת
סוּדוֹת, וְכִשְׁעוֹלִים הַשְּׂמוֹת מִפִּיּו,
כִּמְה עוֹפוֹת פּוֹתְחִים פִּנְפִּיָהֶם
לְמַעֲלָה לְקַבֵּל אוֹתוֹן, וְכִמְה חֵיוֹת
שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, כָּלֶם מְזַדְּמָנִים
אֵלֵיהֶם בְּכַדִּי לְטַל אוֹתָם, כֹּל שֶׁפֶן
אִם שְׂכִינָה שׁוֹרָה בַּתְּפִלָּתוֹ
וּמַתְעֵלָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד
הַדְּבָר - אִם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׂפָתַיִם,
אֶל תִּקְרִי אִם אֶלֹא אִם, אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׂמַעֲלָה אוֹתָהּ בַּתְּפִלָּתוֹ
שְׂמַתְפַּלֵּל בְּשְׂפָתָיו, לְמַעֲלָה אֶל
בַּעֲלָהּ.

בַּתְּפִלָּת הַשְּׁחֻרְחֻרֶת עוֹלָה בְּשֵׁם
שְׁנַקְרָא א"ל, הָא"ל הַגְּדוֹל וְדָאֵי.
בַּתְּפִלָּת הַמְּנַחָה עוֹלָה בְּשֵׁם

חַד חֲמֵשׁ גְּוֹנִין, תַּנְיִנָא חֲמֵשׁ נְהוֹרִין דְּנְהָרִין
בְּהוֹן, וּבְזִמְנָא דְה' עֲלָאָה אֶסְתַּלְקַת מֵה' תַּתְּאָה,
אִיהִי אִמְרָה (שִׁיר א' ו') אֶל תְּרֵאוֹנֵי שְׂאֲנֵי
שְׁחֻרְחֻרֶת, וּבְזִמְנָא דְאִיהִי נְהָרָא בַּגְּוִוְנָהָא,
אִתְמַר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית ט טז) וִירְאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית
עוֹלָם, קָמוּ תַנָּאִים וְאִמְרוּרָאִים דְלַעֲיִלָא, וְאִמְרוּ
רַבִּי רַבִּי כִּמְה תַקִּיפָא קִירְטָא דִּילָךְ, דִּי סְלִיקַת
לָהּ עַד אֵין סוּף, וּנְחִיתַת לָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח כִּמְלִקְדָמִין וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב
יְהוָה (מִיכָה ו' ב'), אָמַר לוֹן אֲבָהוֹן אֲבָהוֹן
טוֹרִין רַבְרַבִּין, שְׁמַעוּ, דֵּהֲאִי אֲבָן דְּאִתְגַּזְרַת
מֵאֲלִין טוֹרִין דְלִכּוֹן, דְּאִיהִי כְּתָרָא בְּרִישָׁא
דְכֻלְהוֹ, וְהֵאֵיתָנִים דְּאִיהִי כְּתָרָא עַל כֻּלְהוֹ,
אִיהִי סְלִיקַת רִיב עֲלֵיכּוֹן, בַּגִּין בַּעֲלָהּ, דְּאִיהִי
מְבוּעָא סְתִימָא פְּסָלֶע, עַד דִּיִּיתִי בַּעֲלָהּ לֹא
יְהֵבֵא מִימּוּי, דֵּהֲא לִישְׁנִין אֵינוֹן כִּפְטִישִׁין
דְּמַחְאָן בְּהַהוּא סֶלַע, וְלִית חַד מְנִייהו דְּאִפִּיק
מִינָהּ נְבִיעוּ, פֶּר מְבַעֲלָהּ דִּידַע לְאִמְשָׁכָא לָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זְכָאָה אִיהוּ מָאן
דְּמַצְלִי וַיִּדַע לְסַלְקָא רַעוּתִיהָ לַעֲיִלָא,
דֵּהֲא פּוּמוּי אִפִּיק שְׂמָהוֹן, וְאֶצְבְּעוּי כְּתָבִין רִזִּין,
וְכַד סְלִקִין שְׂמָהוֹן (דָּף מ"ח ע"א) מְפּוּמוּי, כִּמְה
עוֹפִין פְּתַחֲיָן גְּדַפִּייהו לַעֲיִלָא לְקַבְּלָא לוֹן,
וְכִמְה חֵיווֹן דְּמַרְכַּבְתָּא, כֻּלְהוֹ מְזַדְּמָנִין
לְגַבִּייהו לְנִטְלָא לוֹן, כֹּל שֶׁפֶן אִם שְׂכִינָתָא
שְׂרִיא בַּצְּלוֹתִיהָ, וְאֶסְתַּלְקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא, וְרִזָּא דְמִלָּה אִם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין
שְׂפָתַיִם, (תְּהִלִּים ס"ח י"ד), אֶל תִּקְרִי אִם אֶלֹא אִם,
זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּסִלִּיק לָהּ בַּצְּלוֹתִיהָ דְּמַצְלִי
בְּשְׂפוּוֹי, לַעֲיִלָא לְגַבִּי בַּעֲלָהּ.

בַּצְּלוֹתָא דְשְׁחֻרְחֻרֶת סְלִקָא בְּשְׂמָא דְאִתְקַרִי
א"ל, הָא"ל הַגְּדוֹל וְדָאֵי, בַּצְּלוֹתָא
דְּמְנַחָה סְלִיקַת בְּשְׂמָא דְאִתְקַרִי אֱלֹהִיִּים,

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאן דְּעַסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

ספר

אור הזוהר

בו יבואר גודל החיוב
ללמוד וללמד הוזהר
הקדוש והתיקונים
וחכמת האמת שהכיר
התנא האלקי רבי
שמעון בר יוחאי זיע"א

החדש
השלם
והמנוקד

הרב הקדוש רבי חיים בן עמר, האור החיים, זי"ע,
היה פעם אחד בהילולא פה עיה"ק צפת ת"ו,
וכשעלה למרון והגיע לתחתית ההר שעולים
לציון הרשב"י, ירד מהחמור והיה עולה על ידיו
ועל רגליו, וכל הדרך היה נועה כבהמה וצועק,
היכן אני השפל נכנס, למקום אש שלהבת קב"ה,
וכל פמליא של מעלה הכא, וכל נשמות הצדיקים
שמה, ובעת ההילולא היה שומח שמחה גדולה,
עיי"ש. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים)
רבי פנחס מקאריץ זצ"ל נתן שבת והוראה להשם יתברך על
שלא ברא אותו בשנים שלא נתפשט הוזהר בעולם, כי הוזהר
האט מיר דערהאלטן ביים יודישקייט "הוזהר החזיק אותי
ביהדות". (חכם הרוז, י. ג. בן עמר).

ספר

אור הזוהר

החדש
השלם
והמנוקד

"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר
פקון ביה מן גלותא ברחמי"

שופר גדול

זמנה ביום ההוא יתקע

